

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

POLITICI EUROPENE ȘI NAȚIONALE ÎN DOMENIUL SPORTULUI

OCTOMBRIE 2018

Documentare și sinteză: Laura Robu, consilier parlamentar

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă sunt cu caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

* Lucrarea poate fi accesată direct pe Intranet la pagina Direcției studii și documentare legislativă.

C U P R I N S

CONSIDERAȚII GENERALE	4
SITUAȚIA ÎN STATELE MEMBRE UE	22

I. Considerații generale

Educația fizică și sportul reprezintă drepturi fundamentale ale omului recunoscute de marile organizații internaționale. În *Declarația Universală a Drepturilor Omului*¹ (ONU, 1948) se stipulează faptul că orice persoană are dreptul la educație în scopul dezvoltării depline a personalității sale.

În *Scrisoarea Internațională privind Educația Fizică și Sportul*, UNESCO (1978)² stabilește la articolul 1 că aceste activități reprezintă „un drept fundamental al tuturor”, exercitarea acestuia având multiple efecte asupra stării de sănătate și dezvoltării personalității oamenilor.

În *Convenția asupra Drepturilor Copilului*³, în alte tratate și declarații, educația fizică și sportul sunt considerate activități prin care se asigură dreptul la educație.

Politica europeană a sportului a fost pusă treptat în aplicare în decursul mai multor decenii. În 1974 Curtea Europeană de Justiție a hotărât că sportul intră în dreptul comunitar ca activitate economică. Proclamat în 1975, conceptul "Sportul pentru Toți" este expresia fundamentală a filosofiei Consiliului Europei despre sport. Principiile acestei politici a sportului pentru toți, care au stat la originea procesului de democratizare fără precedent a acestei activități în Europa, au fost definite de către Consiliul Miniștrilor Europeni ai Sportului sub titlul de "Carta Europeană a Sportului pentru Toți".

Tratatul de la Amsterdam, pentru prima dată face referire la politica de sport într-o anexă, pentru a sublinia „semnificația socială a sportului, în special, rolul său în crearea identității și legătura între oameni”. În 1998, Consiliul European a constatat în concluziile sale funcția socială a sportului: „Comunitatea trebuie să țină seama de funcțiile sociale, educaționale și culturale ale sportului care îl fac special, pentru a respecta și de a promova etica și solidaritatea necesară la menținerea rolului său social”. Instituțiile europene recunosc rolul specific al sportului în societatea europeană în ceea ce privește sănătatea, educația, integrarea socială și cultura.

Raportul Helsinki⁴ din 1999 a constatat o serie de abuzuri: dopajul, preponderența logicii comerciale în detrimentul logicii sportive, tendința marilor cluburi de a se organiza în detrimentul federațiilor naționale care garantează echitatea sportului, diferențele în legislația fiscală care creează inegalități între cluburi etc. Comisia face câteva propuneri vizând "reconcilierea dimensiunii economice a sportului cu dimensiunea sa populară, educațională, socială și culturală". Dar, în absența unei politici comune autentice, punerea lor în aplicare depinde în mare măsură de buna voință a actorilor interesați, și anume de statele membre și de organizațiile sportive. În anul 2004, prin "Anul european al educației prin sport", Comisia oferă mijloacele necesare pentru a-și promova principalele orientări. În baza experienței acumulate în decursul *Anului European al Educației prin Sport* (2004), Comisia Europeană încurajează sprijinirea activităților fizice și sportive prin intermediul diferitelor inițiative politice, în domeniul educației și al formării.

La 11 iulie 2007, Comisia Europeană prezintă *Cartea albă privind rolul sportului în Uniunea Europeană*. Aceasta afirmă impactul pe care sportul îl poate avea asupra tuturor politicilor europene și identifică nevoile și specificitățile lumii sportului. Cartea albă urmărește să ofere orientări strategice și să încurajeze dezbaterile. Un plan de acțiune completează această Carte Albă. Comisia propune o serie de acțiuni concrete privind aspectele societale și economice ale sportului, cum ar fi sănătatea, incluziunea socială, voluntariatul, educația sau relațiile externe.

¹ <http://www.un.org/en/universal-declaration-human-rights/>

² http://www.unesco.org/education/pdf/SPORT_E.PDF

³ https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=IV-11&chapter=4&lang=en

⁴ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-99-918_fr.htm

Grație Tratatului de la Lisabona, care a intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, sportul devine o "competență de sprijin" a Uniunii Europene, ceea ce înseamnă că nu poate adopta acte juridice obligatorii (regulamente și directive) nici o armonizare a legislației naționale în domeniul sportului. Cu toate acestea, aceste noi dispoziții permit UE să sprijine sau să coordoneze și să completeze acțiunile statelor membre prin promovarea neutralității și transparenței în competițiile sportive, precum și prin cooperarea organismelor sportive. Ele protejează, de asemenea, integritatea fizică și morală a atletilor și, în special, a tinerilor. Pe baza articolului 165, UE poate finanța direct proiecte de sport cu o dimensiune europeană.

Educația, formarea și politica privind tineretul și sportul joacă un rol esențial într-o economie bazată pe cunoaștere. Acești factori susțin creșterea economică și ocuparea forței de muncă prin încurajarea emergenței unei populații adaptabile și cu înaltă calificare, consolidând totodată coeziunea socială și cetățenia activă în cadrul Uniunii Europene (UE). Prin intermediul programelor destinate educației, formării, tineretului și sportului, UE dezvoltă și consolidează o dimensiune europeană, promovând mobilitatea și încurajând cooperarea internațională. UE sprijină și completează acțiunile statelor membre, în conformitate cu articolele 165 și 166 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene stipulează la art.165: (1) Uniunea contribuie la dezvoltarea unei educații de calitate, prin încurajarea cooperării dintre statele membre și, în cazul în care este necesar, prin sprijinirea și completarea acțiunii acestora, respectând pe deplin responsabilitatea statelor membre față de conținutul învățământului și de organizarea sistemului educațional, precum și diversitatea lor culturală și lingvistică.

Uniunea contribuie la promovarea obiectivelor europene ale sportului, având în vedere totodată caracterul specific, structurile bazate pe voluntariat, precum și funcția socială și educativă a sportului.

(2) Acțiunea Uniunii urmărește:

- să dezvolte dimensiunea europeană a educației și, în special, prin învățarea și răspândirea limbilor statelor membre;
- să favorizeze mobilitatea studenților și a profesorilor, inclusiv prin încurajarea recunoașterii universitare a diplomelor și a perioadelor de studiu;
- să promoveze cooperarea dintre instituțiile de învățământ;
- să dezvolte schimbul de informații și de experiență privind problemele comune sistemelor educaționale din statele membre;
- să favorizeze dezvoltarea schimburilor de tineri și de formatori socio-educativi și să sprijine participarea tinerilor la viața democratică a Europei;
- să încurajeze dezvoltarea educației la distanță,
- să dezvolte dimensiunea europeană a sportului, prin promovarea spiritului de echitate și de deschidere în competițiile sportive și a cooperării între organizațiile cu responsabilități în domeniul sportului, precum și prin protejarea integrității fizice și morale a sportivilor, îndeosebi a celor mai tineri dintre aceștia.

(3) Uniunea Europeană și statele membre favorizează cooperarea cu țările terțe și cu organizațiile internaționale care au competențe în domeniul educației și sportului și, în special, cu Consiliul European.

(4) Pentru a contribui la realizarea obiectivelor menționate de prezentul articol:

- Parlamentul European și Consiliul adoptă acțiuni de încurajare, cu excepția oricărei armonizări a actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea Comitetului Economic și Social și a Comitetului Regiunilor;

- Consiliul adoptă recomandări, la propunerea Comisiei”⁵.

Tratatul se concentrează, de asemenea, asupra luptei împotriva dopajului, protecției tinerilor și promovării pregătirii sportive. De asemenea, Comisia Europeană a publicat, în ianuarie 2011, o rezoluție a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind un plan de lucru al UE pentru sport pentru perioada 2011-2014.

Proiectele sportive pot obține fonduri europene în cadrul politicii regionale și politicii educaționale sau de sănătate, precum și în cadrul programului Erasmus +.

Începerea noii perioade de programare 2014-2020 este o oportunitate de sensibilizare și motivare a părților interesate din domeniul sportului de a căuta fonduri europene pentru a-și realiza proiectele. Acest lucru necesită aculturație, dar și un spirit pragmatic care captează informațiile potrivite, la momentul potrivit, de la oamenii potriviți. Pentru prima dată de la existența Uniunii Europene, datorită introducerii sportului în Tratatul de la Lisabona, sportul are propriul său program de finanțare. Aceasta este componenta Sport a programului Erasmus + (265 milioane EUR) pentru perioada 2014-2020. Acest program este deschis tuturor părților interesate din domeniul sportului pentru a sprijini proiectele legate de promovarea sportului pentru toți și va sprijini Săptămâna europeană a sportului. Celelalte părți ale programului Erasmus + pot, de asemenea, să vizeze cluburi, federații și actori economici care doresc să integreze un parteneriat european. Să nu uităm de celelalte programe la care proiectele atașate sportului pot fi în mare parte emise. În acest caz, va fi menționată noua programare a fondurilor europene de investiții structurale înființate în fiecare regiune. Actorii din domeniul sportului au fiecare interes să contacteze autoritățile de gestionare ale acestor programe pentru a afla cum să obțină fonduri. În general, implicarea sectorului sportiv larg în aceste programe va face posibilă trecerea la recunoașterea sportului ca sector economic și vector al ocupării forței de muncă. Provocarea mobilizării fondurilor depășește chestiunea financiară, este o poziție a lumii sportive naționale față de UE.

Sportul și activitatea fizică fac parte din viața a milioane de europeni și reprezintă un element-cheie deoarece:

- promovează bunăstarea fizică și psihică
- este educativ și promovează valori sociale esențiale
- îi apropie pe oameni
- este un sector economic mare, în creștere rapidă
- sprijină creșterea și crearea de locuri de muncă.

UE sprijină cooperarea între responsabilii politici și dialogul cu organizațiile sportive, pentru a promova valorile pozitive asociate sportului și pentru a căuta soluții la provocările existente.

UE promovează activitatea fizică prin schimbul și promovarea de bune practici între țările UE și părțile interesate. Orientările UE privind activitatea fizică prezintă acțiuni politice recomandate în sprijinul activității fizice menite să îmbunătățească sănătatea, aprobate de Grupul de lucru al UE „Sport și sănătate” în cadrul reuniunii acestuia din 25 septembrie 2008⁶ și confirmate de miniștrii sportului din statele membre ale UE în cadrul reuniunii de la Biarritz din 27-28 noiembrie 2008 arată cum pot contribui politicile naționale transsectoriale la îndeplinirea acestui obiectiv.

Prezentele orientări UE reprezintă o continuare a Cărții albe privind sportul, propunând „orientări pentru acțiune” mai concrete și legate de politici, care sunt disponibile la sfârșitul secțiunilor corespunzătoare ale textului. Orientările sunt concepute

⁵ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A12012E%2FTXT>

⁶ http://ec.europa.eu/assets/eac/sport/library/policy_documents/eu-physical-activity-guidelines-2008_en.pdf

să se adreseze factorilor de decizie de la toate nivelurile (european, național, regional, local) din sectorul public, precum și din cel privat. Deși confirmă abordarea stabilită de OMS, acestea încearcă să definească etape utile în transpunerea obiectivelor în acțiune.

Astfel, mai multe state membre ale UE au elaborat Orientări privind activitatea fizică ce permit agențiilor guvernamentale și organismelor private să colaboreze în vederea promovării activității fizice. De exemplu: Franța: Ministère de la Santé et de la Solidarité (2005): Programme Nutrition Santé: Activité physique et santé. Arguments scientifiques, pistes pratiques. – Germania: Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz, Bundesministerium für Gesundheit: Gesunde Ernährung und Bewegung – Schlüssel für mehr Lebensqualität. 4.5.2007. – Luxemburg: Ministère de la Santé et de la Solidarité (2006): Vers un plan national: Alimentation Saine et Activité Physique. – Slovenia: Ministrstvo za Zdravje (2007): Nacionalni program spodbujanja telesne dejavnosti za krepitev zdravja od 2007 do 2012. Povzeto po Strategiji Vlade Republike Slovenije na področju telesne (gibalne) dejavnosti za krepitev zdravja od 2007 do 2012. – Regatul Unit: H.M. Government (2008): Healthy Weight, Healthy Lives: A Cross-Government Strategy for England. – United Kingdom: Office of the Deputy Prime Minister; Local Government Association; Department of Culture, Media and Sport; Sport England (2004): Sport and Physical Activity in 2nd Generation Public Service Agreements: Guidance Notes. DCMS, Sport England (2008): Shaping Places through Sport and Health. – Finlanda: Government Resolution on the Development of Guidelines for Health-Enhancing Physical Activity and Nutrition (Rezoluția Guvernului privind dezvoltarea de Orientări pentru activitatea fizică și alimentație menite să îmbunătățească sănătatea. Adesea, aceste orientări contribuie și la direcționarea fondurilor publice către proiecte care încurajează oamenii să facă mai multă mișcare. Orientări privind activitatea fizică există în diverse forme în SUA, precum și în contextul Organizației Mondiale a Sănătății (OMS). Pentru a asigura integrarea politicilor care se traduc prin creșterea activității fizice în viața cotidiană, ar trebui să existe o cooperare strânsă și consecventă între publicul vizat și actorii privați atunci când se elaborează politici în domeniul sportului, sănătății, educației, transporturilor, amenajării urbane, mediului de lucru, petrecerii timpului liber etc. Dacă politicile care promovează activitatea fizică sunt integrate cu succes, opțiunea imediat disponibilă cetățenilor ar trebui să fie alegerea unui stil de viață sănătos. Prezentele orientări se adresează în special factorilor de decizie din statele membre, ca sursă de inspirație pentru formularea și adoptarea de orientări naționale referitoare la activitatea fizică, orientate către acțiune.

Elaborarea de recomandări naționale privind activitatea fizică trebuie să se desfășoare în paralel cu planificarea și evaluarea strategiilor și intervențiilor în vederea satisfacerii obiectivelor recomandate subliniate în Orientările OMS pentru promovarea activității fizice. În Cartea albă intitulată Strategie pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate, Comisia sugerează, de asemenea, că „organizațiile sportive ar putea coopera cu grupurile de sănătate publică pentru a dezvolta campanii de publicitate și de marketing în întreaga Europă, care să promoveze activitatea fizică în special în rândul populației țintă, precum tinerii sau persoanele din grupuri socio-economice inferioare.

Deși țările utilizează în general aceleași recomandări, bazate pe cele ale OMS, există o mare diversitate în ceea ce privește modalitățile de a difuza mesajul privind activitatea fizică. Unele documente naționale conțin sfaturi practice (de exemplu, mersul pe scări, desfășurarea de activități în aer liber cu familia, dansul) pentru populație și pentru lucrătorii în domeniul sănătății, în vederea obținerii nivelurilor recomandate de activitate fizică. Alte documente se concentrează mai mult pe modul în care factorii de decizie ar trebui să pună în aplicare și să difuzeze mesajul privind activitatea fizică. Un

număr redus de țări au conceput instrumente de comunicare specifice, de exemplu o schemă piramidală sau o diagramă circulară pentru a ilustra recomandările lor privind activitatea fizică pentru adulți. În Luxemburg, de exemplu, patru ministere (Educație, Sănătate, Sport, Tineret) au lansat un plan de acțiune multisectorial numit „Gesond iessen, méi bewegen” („Mănâncă mai sănătos, fă mai multă mișcare”) în iulie 2006⁷. Părțile interesate la nivel local sunt încurajate să inițieze acțiuni asociate, dacă este posibil, atât alimentației, cât și activității fizice. Peste 60 de părți interesate, reprezentând diferite domenii (școli, comunități locale, cluburi, locuri de muncă, asociații din domeniul serviciilor medicale) au primit eticheta planului național de acțiune. Un grup de lucru intersectorial cu membri din patru ministere monitorizează planul de acțiune, inclusiv inițiativele locale și campaniile.

De asemenea, în documentul menționat anterior, al Grupului de lucru al UE „Sport și sănătate” se arată că autoritățile publice responsabile cu diferite sectoare trebuie să se sprijine reciproc prin cooperare transsectorială pentru a pune în aplicare politici care să faciliteze și să convingă persoanele să facă mai multă activitate fizică. Autoritățile însărcinate cu punerea în aplicare a orientărilor privind sportul și activitatea fizică trebuie să aibă în vedere utilizarea acordurilor dintre nivelul local, regional și cel central al administrației, în vederea promovării sportului și activității fizice. După caz, astfel de acorduri pot implica mecanisme de recompensare specifice. Ar trebui încurajate legăturile între strategiile privind sportul și activitatea fizică. Guvernele trebuie să demareze inițiative pentru coordonarea și promovarea finanțării private și publice dedicate desfășurării de activități fizice și pentru facilitarea accesului întregii populații.

Autoritățile publice (la nivel național, regional, local) cheltuiesc sume considerabile de bani pentru activități sportive. Impozitele, precum și loteriile sportive reprezintă surse importante de finanțare. Totuși, este important ca aceste bugete să fie utilizate pentru sprijinirea activităților fizice desfășurate de populație în general. Din perspectiva activității fizice, obiectivul general al unei politici în domeniul sporturilor trebuie să constea în intensificarea participării la activități sportive de calitate în rândul tuturor segmentelor societății. Drept bază pentru deciziile informate, comportamentul legat de activitățile fizice ale populației trebuie să fie monitorizat îndeaproape în anchete privind sănătatea. Un stil de viață activ din punct de vedere fizic menținut în timp necesită un sistem național de spații pentru desfășurarea activităților sportive care să fie rentabile, să permită accesul tuturor persoanelor și să ofere supraveghere pentru începători. Infrastructura sportivă trebuie să devină ușor accesibilă pentru toate straturile populației. Aceasta include finanțarea publică a construirii, renovării, modernizării și întreținerii spațiilor și echipamentelor sportive, precum și utilizarea la prețuri reduse sau gratuită a spațiilor sportive publice. În ceea ce privește promovarea practicării activităților sportive de către copii și tineri, finanțarea per capita poate reprezenta finanțarea de bază. Finanțarea publică poate acorda prioritate, de exemplu, promovării infrastructurii destinate „sportului pentru toți” (de exemplu, reconstrucția terenurilor școlare), mai degrabă decât promovării complexelor sportive pentru elite. Un obiectiv important al unei politici în domeniul sportului având obiectivul de a intensifica activitatea fizică în rândul populației îl reprezintă dezvoltarea mișcării „sportul pentru toți” la nivel local și național. În cazul în care există politici separate în domeniul sportului și al activității fizice, acestea trebuie să fie complementare și să demonstreze o continuitate între activitatea fizică de intensitate redusă și sportul de competiție organizat. Programele „sportul pentru toți” trebuie să vizeze încurajarea participării tuturor cetățenilor la activități fizice și sportive, promovarea percepției că este vizată întreaga populație și că sportul este un drept al omului, indiferent

⁷ <http://sport.public.lu/fr/sport-loisir/pan-extension/index.html>

de vârstă, rasă, etnie, clasă socială sau sex. Prin urmare, politicile în domeniul sportului ar trebui să vizeze creșterea numărului de cetățeni care desfășoară activități fizice și sportive. În acest scop, trebuie identificate resursele necesare și părțile interesate cheie, fiind necesară în același timp abordarea obstacolelor sociale și de mediu din calea participării la activități sportive, în special în ceea ce privește grupurile sociale defavorizate. În acest context, se disting patru grupuri principale de actori: administrația centrală, primăriile, sectorul sportului organizat și sectorul sportului neorganizat.

Guvernul, în calitate de organism principal de finanțare, are un rol central în momentul repartizării fondurilor organizațiilor sportive, federațiilor și unităților administrative locale. Autoritățile centrale în domeniul sportului pot lua următoarele măsuri:

- Elaborarea de politici naționale în domeniul sportului și al activității fizice cu scopul general de a intensifica participarea la activitățile fizice și sportive în rândul tuturor segmentelor de populație; consolidarea viabilității organizatorice și financiare a organizațiilor sportive; luarea în considerare a accesului egal la activitățile fizice și sportive pentru oricine, indiferent de clasă socială, vârstă, sex, rasă, etnie și capacități fizice.

- Elaborarea unui document de orientare privind modalitatea de sprijinire financiară a punerii în aplicare a programelor specifice în conformitate cu obiectivele generale ale politicii în domeniul sportului.

- Finanțarea organizațiilor sportive și a primăriilor locale care aplică în mod specific programe destinate sporirii participării la activități fizice și sportive a tuturor grupurilor de vârste. Se poate acorda prioritate programelor destinate sporirii participării la activități sportive în rândul unor grupuri specifice sau minoritare (imigranți, persoane în vârstă, persoane cu handicap sau persoane invalide).

- Sprijinirea financiară a primăriilor și organizațiilor sportive locale pentru construirea spațiilor și infrastructurii sportive și asigurarea accesului la aceste spații pentru populația generală. Numărul de metri pătrați ai spațiilor sportive raportat la dimensiunea populației poate fi utilizat ca reper în noile zone de dezvoltare imobiliară.

- Încurajarea parteneriatelor interministeriale, în special între ministerele care răspund de sănătate, sport, transport și educație, destinate promovării participării pe tot parcursul vieții la activități fizice și sportive.

- Stabilirea de parteneriate cu investitorii publici și privați și cu media, în vederea promovării politicii „sportul pentru toți”.

- Dezvoltarea și sprijinirea financiară a sistemelor de monitorizare și evaluare care au ca scop evaluarea efectelor politicii în domeniul sporturilor la diferite niveluri și în diferite perioade.

Regiunile și/sau localitățile sunt responsabile pentru marea majoritate a infrastructurii sportive publice și au o capacitate vitală de a crea condiții favorabile pentru ca spațiile sportive să fie puse la dispoziția întregii comunități. Regiunile și/sau localitățile pot lua următoarele măsuri:

- Elaborarea unui inventar al tuturor spațiilor sportive și de recreere și extinderea acestora, după caz, dacă este posibil împreună cu organizațiile sportive.

- Asigurarea accesului locuitorilor atât din zonele urbane, cât și din zonele rurale la spațiile sportive, într-o zonă în care se poate ajunge cu ușurință de la locuințele acestora (infrastructură și transport public).

- Asigurarea accesului liber la spațiile sportive pentru toți cetățenii, ținându-se seama de egalitatea între femei și bărbați și de egalitatea de șanse pentru toți.

- Încurajarea participării la activități sportive și a interacțiunii sociale în cadrul comunității locale prin campanii locale, precum evenimente sportive specifice și diverse

alternative, pe lângă sporturile de competiție, menite să crească nivelul de participare a populației la activități fizice.

- Organizarea de evenimente și de activități atractive pentru întreaga comunitate, cu scopul creării obiceiului de activitate fizică regulată.

- Sprijinirea organizațiilor sportive locale în vederea dezvoltării și aplicării de proiecte menite să promoveze participarea la activități fizice și sportive în rândul grupurilor sedentare ale populației.

- Dezvoltarea de parteneriate cu universitățile și cu specialiștii din sistemul sanitar pentru a crea birouri de sprijin, recomandări și prescriere a activității fizice, menite să promoveze participarea la activități fizice și sportive în rândul grupurilor sedentare ale populației.

În ceea ce privește sportul organizat, în numeroase state membre ale UE, organizațiile sportive (confederații, federații, asociații, cluburi) au tendința de a acorda o atenție oarecum disproporționată organizării de competiții. Acestea ar trebui stimulate să definească strategii pentru sporturi care iau în considerare promovarea sportului pentru toți și impactul sportului asupra sănătății publice, valorilor sociale, egalității între femei și bărbați și dezvoltării culturale. Organizațiile sportive contribuie la bunăstarea socială a comunităților și pot atenua presiunea asupra bugetului public. Prin flexibilitatea și rentabilitatea lor, cluburile pot garanta satisfacerea nevoilor populației în ceea ce privește activitatea fizică. O provocare viitoare majoră pentru sectorul sportului organizat trebuie să o reprezinte furnizarea de programe de înaltă calitate de activități fizice asociate sănătății la nivel național. Instructorii și directorii organizațiilor sportive pot avea un rol important în promovarea activității fizice. Studiile acestora ar trebui să le asigure calificarea necesară pentru a îndruma oamenii să găsească formula exactă de antrenament și de activitate fizică. Totuși, este important ca aceștia să înțeleagă că activitățile fizice trebuie să fie prezente în viața lor de zi cu zi și că nu trebuie să fie limitate la timpul petrecut în centrul de activități sportive sau de recreere. Astfel, oamenii trebuie să aibă acces la informații adecvate privind modul în care pot spori volumul de activitate în viața de zi cu zi, la domiciliu, precum și la locul de muncă și în timpul deplasării de la domiciliu spre alte locații. În special, mersul pe bicicletă sau mersul pe jos de la domiciliu la centrul sportiv este benefic atât pentru persoana în cauză, cât și pentru mediu.

Deși activitățile fizice din viața de zi cu zi (mersul pe jos sau mersul pe bicicletă la școală sau la serviciu, mersul pe jos la cumpărături, urcatul scărilor, desfășurarea de activități casnice etc.) sunt asociate sănătății, activitățile sportive din timpul liber pot reprezenta o completare importantă a activităților fizice. Activitățile sportive neorganizate sunt în continuă extindere în numeroase țări frecventarea centrelor de fitness și de wellness, activitățile de agrement, precum înotul, vâslitul și navigația (în piscine, în mare sau în lacuri) sau activități precum mersul pe jos, drumețiile, călăritul, ciclismul montan, pe dealuri și în alte medii în aer liber. Astfel de activități fizice neorganizate sunt în special interesante deoarece ajută oamenii să descopere sau să redescopere că activitățile fizice le pot oferi beneficii atât psihice, cât și fizice. Acesta poate fi în special cazul pentru copiii de vârstă mică, atunci când „joaca” nestructurată, organizată independent, este o componentă esențială a activității fizice care promovează bunăstarea fizică și mentală. Odată cu creșterea presiunii asupra terenurilor și cu intensificarea utilizării autovehiculelor, este important ca spațiile de joacă pentru copii să nu fie marginalizate în discuțiile referitoare la urbanism și amenajare. Activitățile neorganizate sau autonome sunt, totuși, expuse anumitor limitări care trebui să fie subliniate, și care pot necesita intervenții specifice:

- Limitări geografice: este evident că motivația pentru a dezvolta o activitate specifică este determinată în mare parte de condițiile geografice, de exemplu, doar o

iarnă cu temperaturi scăzute va permite oamenilor să practice patinajul sau schiul la scară largă, în timp ce doar un mediu marin sau lacustru va determina desfășurarea de activități recreative sau sportive acvatice. Această observație, deși evidentă, subliniază necesitatea existenței unor amplasamente specifice, potrivite și atractive pentru activitățile fizice în aer liber, în orice oraș sau mediu rezidențial, pentru a stimula și a oferi posibilitatea de a desfășura activități fizice în timpul liber. În anumite situații, persoane diferite care utilizează aceleași spații naturale pentru practicarea activităților fizice pot avea interese contradictorii. De exemplu, ciclismul montan poate fi în conflict cu mersul pe jos. Este necesară gestionarea atentă a conflictelor pentru a satisface nevoile diferiților utilizatori și pentru a conserva mediul natural.

- **Limitări socioeconomice:** condițiile economice pot reprezenta un factor important de limitare pentru numeroase activități organizate independent, deoarece acestea sunt adesea asociate cu costuri relativ ridicate. Aceasta poate însemna că anumite activități sunt accesibile doar persoanelor cu un venit mediu spre ridicat și inaccesibile altora. Intervenții specifice pot contribui la accesibilitatea activităților organizate independent pentru toate persoanele, în special cele tinere, indiferent de condițiile economice.

- **Limitări culturale:** accesul la activități organizate independent depinde parțial și de conștientizarea valorii activității fizice pentru corp și pentru minte. Acest aspect necesită intervenții precise pentru a motiva toți oamenii să își găsească în timpul liber cele mai potrivite tipuri de activități fizice. Este important să se analizeze ce tipuri de activități sunt mai potrivite pentru sectorul de activități organizate independent sau neorganizate. Activitățile asociate deplasării par cele mai potrivite, și anume mersul pe jos sau alergatul într-un mediu plăcut și sigur, dacă este posibil în spații verzi, și ciclismul, în acest caz acordându-se atenție specială condițiilor de siguranță rutieră. Sporturile de competiție în echipă, precum baschetul sau fotbalul pot fi, de asemenea, în anumite cazuri, exemple de activități organizate independent. Activități precum mersul pe jos, alergarea sau vâslitul se pot desfășura nu doar într-un mediu urban, ci și în mediu natural, în afara orașului. Aceasta înseamnă că politicile din domeniul conservării și gestionării mediului pot avea un impact puternic asupra unui număr mare de activități fizice organizate independent (a se vedea, de asemenea, secțiunea 3.4 de mai jos). Deși datorită naturii activităților neorganizate sau organizate independent sprijinul acordat acestor activități este opțional, observațiile de mai sus subliniază importanța sprijinului acordat de administrația națională sau, mai des, de administrația locală, pentru dezvoltarea și răspândirea unor astfel de activități, în special în lumina limitărilor geografice, socioeconomice și culturale susmenționate.

Atunci când autoritățile publice (naționale, regionale, locale) sprijină activitățile sportive prin bugetele publice, ar trebui să se acorde o atenție deosebită proiectelor și organizațiilor care permit unui număr maxim de persoane să desfășoare activități fizice, indiferent de nivelul lor de performanță („sportul pentru toți”, sportul de recreere).

Atunci când autoritățile publice (naționale, regionale, locale) sprijină activitățile sportive prin bugetele publice, ar trebui să se instituie mecanisme adecvate de gestionare și evaluare, pentru a se asigura o monitorizare în conformitate cu obiectivul promovării „sportului pentru toți”.

Atunci când sunt puse la dispoziție subvenții publice pentru activități fizice, criteriile de eligibilitate și alocare ar trebui să se bazeze pe activitățile preconizate și pe activitățile generale ale organizațiilor care solicită finanțare. Nu trebuie să se considere drept criterii esențiale forma juridică, istoricul organizației sau apartenența la structuri federative de mari dimensiuni. Finanțarea trebuie să fie orientată către activitățile de tipul „sportul pentru toți”, având în vedere că organizațiile cu o componentă a sportului de elită pot

avea, de asemenea, o contribuție semnificativă la programul „sportul pentru toți”. Actorii publici și privați ar trebui să poată concura pentru finanțare de la egal la egal.

Politica în domeniul sportului ar trebui să se bazeze pe date concrete, iar finanțarea publică pentru știința sportului ar trebui să încurajeze activități de cercetare care încearcă să identifice noi cunoștințe referitoare la activitățile care permit populației la scară largă să fie activă din punct de vedere fizic.

Organizațiile sportive trebuie să furnizeze activități și evenimente atractive pentru toate persoanele, și să încurajeze contactele între persoane din diferite grupuri sociale și cu diferite capacități, indiferent de rasă, etnie, religie, vârstă, sex, naționalitate, sănătate fizică și psihică.

Organizațiile sportive ar trebui să coopereze cu universitățile și cu instituțiile de formare profesională pentru a elabora programe de formare pentru antrenori, instructori și alți profesioniști din domeniul sportului în scopul recomandării și prescrierii activităților fizice pentru persoanele sedentare și cele cu handicapuri motorii sau psihice care doresc să înceapă să practice un anumit sport.

Programele accesibile de activități fizice asociate sănătății, care vizează un număr cât mai mare de grupuri sociale și de vârstă și care includ cât mai multe discipline sportive (atletism, alergare, înot, sporturi cu mingea, antrenament cardiovascular și de forță, cursuri pentru persoanele în vârstă și pentru tineri) ar trebui să devină parte integrantă din serviciile oferite de organizațiile sportive.

Organizațiile sportive reprezintă un potențial unic în prevenirea și promovarea sănătății, care trebuie valorificat și dezvoltat în continuare. Organizațiile sportive capătă o importanță deosebită pentru politicile în domeniul sănătății dacă pot oferi programe rentabile și certificate pentru prevenirea afecțiunilor și promovarea sănătății.

Specialiștii din domeniul medical (medici, asistente, fizioterapeuți, nutriționiști) care lucrează cu persoane și comunități (de exemplu, școli) pot oferi asistență cu privire la activitățile fizice menite să îmbunătățească sănătatea sau pot recomanda acestor persoane sau comunități să apeleze la specialiști în activități fizice. Îndrumările personalizate de acest tip vor ține seama de vârstă, ocupație, starea de sănătate, experiențele anterioare în legătură cu activități fizice și alți factori relevanți. Astfel, în Danemarca, medicii de familie sunt încurajați să prescrie activități fizice pentru numeroase boli asociate stilului de viață fie în momentul diagnosticării acestora, fie pentru a preveni apariția unor astfel de boli. De asemenea, se preconizează ca medicii de familie din Danemarca să aibă anual o discuție cu pacienții lor cu privire la stilul de viață și sănătatea. În Suedia, prestatorii de servicii medicale primare din provincia Östergötland prescriu activități fizice pacienților lor. O evaluare a constatat că, după 12 luni, 49% dintre persoanele cărora li s-au prescris activități fizice le-au urmat și încă 21% desfășoară activități fizice periodic.

În funcție de reglementările naționale sau regionale, locuitorii Uniunii Europene au adesea dreptul la rambursarea cheltuielilor medicale de către furnizorii de asigurări de sănătate. În timp ce unele spitale, centre de sănătate comunitare și/sau specialiști în domeniul sănătății din anumite state membre pot furniza servicii medicale gratuite, furnizorii de asigurări de sănătate reprezintă un element esențial al multor sisteme naționale de sănătate. Chiar și în statele membre cu sectoare publice de sănătate de mari dimensiuni finanțate din impozite și taxe, pot exista și furnizori privați. În funcție de reglementările naționale sau regionale, furnizorii de asigurări de sănătate pot fi agenții fără scop lucrativ cu diverse niveluri de reglementare prin lege sau pot fi companii de asigurări private cu scop lucrativ, ori o combinație a celor două. Gradul în care analiza și recomandările din prezenta secțiune se aplică acestora variază în funcție de natura juridică și financiară a furnizorilor de asigurări de sănătate. Promovarea activității fizice

poate fi una dintre cele mai eficace și eficiente și, ca atare, una dintre cele mai rentabile căi de prevenire a bolilor și de promovare a bunăstării. Măsurile adoptate de furnizorii de asigurări de sănătate pentru a-și încuraja membrii sau clienții să fie activi din punct de vedere fizic pot genera o mare profitabilitate a investițiilor. Furnizorii de asigurări de sănătate pot utiliza diverse metode de promovare a activităților fizice în rândul clienților lor:

- Din motive de cost și eficiență și pentru a evita conflictele cu alți furnizori de asigurări de sănătate, aceștia pot coopera cu furnizorii existenți de programe de activități fizice, precum organizații sportive neguvernamentale (ONG-uri), cluburi sportive, centre de fitness etc. Stabilirea unor astfel de legături le permite să evite investițiile financiare în personal și infrastructură pentru programele de activități fizice. Totuși, este posibil să fie necesar ca furnizorii de activități de sănătate care achiziționează servicii de la furnizori externi să aibă un rol activ în reglementarea programului și în monitorizarea calității acestuia.

- Pot oferi stimulente financiare, precum prime, clienților care desfășoară (sau încep să desfășoare) activități fizice. Această strategie este deja utilizată de furnizorii de asigurări de sănătate în anumite țări ale Uniunii Europene. Astfel de prime pot fi oferite clienților care participă periodic la programe de activități fizice, precum și clienților care ating un anumit nivel de condiție fizică prin alegerea unui stil de viață activ din punct de vedere fizic. Astfel de stimulente financiare pot fi, de asemenea, orientate către furnizori de servicii medicale. De exemplu, medicii care oferă servicii medicale primare pot fi remunerați deoarece își încurajează pacienții să facă mai multă mișcare (activități fizice pe bază de prescriere). De asemenea, furnizorii de asigurări de sănătate care oferă astfel de stimulente financiare trebuie să definească și să monitorizeze cu atenție criteriile de calitate asociate proceselor și rezultatelor care pot fi finanțate. Politicile publice care determină furnizorii de asigurări de sănătate să devină actori în promovarea activității fizice pot varia în funcție de sistemele de sănătate diferite din Europa. De exemplu, în sistemele finanțate din impozite și taxe, agențiile guvernamentale la nivel național și regional ar fi mai dispuse să își asume rolul de organizație care achiziționează sau oferă servicii de prevenire (de exemplu, în legătură cu promovarea activităților fizice). Aceasta permite guvernului să controleze mai direct procesele de punere în aplicare însă, în același timp, ridică problema controlului extern al calității, eficienței și eficacității. În anumite sisteme, organismele publice independente precum fondurile de asigurări de sănătate sunt adesea cruciale pentru punerea în aplicare a politicilor. De asemenea, agențiile de asigurări de sănătate private pot avea un rol important în ambele sisteme. Furnizorii de asigurări de sănătate publici sau privați pot elabora propriile politici pentru promovarea activității fizice datorită rentabilității sau a eficienței marketingului. De asemenea, stimulentele acordate prin politici publice (de exemplu, impozite reduse, subvenții) pot atrage furnizorii de asigurări de sănătate atât publici, cât și privați în sensul intensificării promovării activităților fizice. Guvernele pot utiliza, de asemenea, instrumente legislative pentru a defini obligațiile concrete de a lua măsuri în domeniul prevenirii (de exemplu, promovarea obligatorie a activităților fizice de către fondurile publice de asigurări de sănătate).

Companiile de asigurări de sănătate au interesul de a promova inițiativele de difuzare a mesajului potrivit căruia stilul de viață (activitate fizică, alimentație, gestionarea stresului) reprezintă unul dintre principalii factori de dezvoltare sau evitare a unor afecțiuni cronice. Acestea pot utiliza următoarele instrumente în acest scop:

- Site internet: portal dedicat sănătății, cu informații actuale pe teme legate de sănătate și furnizorii corespunzători.

- Centrele de apel medicale, al căror personal este format din cadre medicale pentru toate problemele medicale, care promovează oferte din partea centrelor de control medical și de fitness care promovează sănătatea, în cadrul unei rețele paneuropene.

- Dezvoltarea unui așa-numit profil de condiție fizică „pentru prevenirea problemelor de sănătate” cu teste fizice și medicale standardizate, nu doar în cooperare cu instituțiile medicale și cu medicii, ci și sub formă de unități de testare mobile.

- Dezvoltarea unei rețele naționale sau europene de parteneri pentru punerea în aplicare, care ar trebui să ofere clienților programe adaptate de gestionare a sănătății, în medii individuale.

- Dezvoltarea unei rețele de hoteluri și centre de wellness și instructori personali care oferă asistență individuală pentru schimbarea stilului de viață. Ar trebui să existe o schimbare de mentalitate, în sensul că furnizorii publici de asigurări de sănătate nu ar trebui să aibă doar datoria de a furniza servicii medicale, ci și datoria de a promova măsuri de prevenire, în beneficiul sănătății. Aceștia ar trebui să se afle în centrul unei rețele care să garanteze că toate măsurile de prevenire sunt bazate pe cooperarea dintre companiile de asigurări sociale, ministerele responsabile cu sănătatea și bunăstarea socială, organismele de sănătate guvernamentale și neguvernamentale, comunitățile și companiile de asigurări private, în scopul evitării fragmentării măsurilor și competențelor. Această rețea ar putea oferi know-how și finanțare în diferite contexte, de exemplu în grădinițe, școli, întreprinderi etc. Motto-ul general ar trebui să fie acela că prevenirea trebuie să înceapă cât mai devreme posibil și trebuie să reprezinte un program pe parcursul întregii vieți. În sfârșit, furnizorii de asigurări de sănătate publici și privați ar trebui să coopereze cu clienții pentru a promova activitatea fizică menită să îmbunătățească sănătatea în cadrul întreprinderilor. De exemplu, programe specifice „cum să fii în formă la locul de muncă” ar putea fi puse în aplicare în colaborare cu cluburile de sport, centrele de fitness și cu rețeaua și instrumentele menționate mai sus. Austria, de exemplu, a elaborat în ultimele două decenii diferite oferte pentru clienții companiilor de asigurări sociale. Aceste companii de asigurări sociale oferă fiecărui client un control medical anual. În plus, companiile de asigurări sociale au dezvoltat programe de prevenire pentru medii speciale (de exemplu, prevenirea diabetului) împreună cu diferite organizații neguvernamentale și cluburi sportive. De asemenea, în 1998 a fost înființată, din fonduri publice, o Agenție Națională de Prevenire în Domeniul Sănătății, care a sprijinit numeroase proiecte de sănătate în diferite medii din toate comunitățile. În Finlanda, programul „În formă, întreaga viață” a pus în aplicare o campanie, „Aventurile lui Joe Finn”, de încurajare a bărbaților sedentari de vârstă mijlocie să adopte un stil de viață sănătos. Campania include un ghid practic despre menținerea formei fizice, un site internet, cursuri de antrenament fizic, cursuri combinate de gătit și experimentarea unor sporturi diferite și caravane cu diverse evenimente. Partenerul programului pentru caravane este o companie de asigurări care oferă în mod tradițional polițe de asigurare angajaților din sectoare dominate de bărbați, precum industria construcțiilor. În aceste domenii, riscul de pensionare prematură din motive de handicap este ridicat. Participanții la evenimente au primit o invitație din partea angajatorilor lor și li s-a permis să participe la aceste evenimente în timpul orelor de lucru.

Relația dintre sectorul educației și activitatea fizică are trei dimensiuni diferite: educația fizică în școli, educația fizică în comunitățile locale (de exemplu, cluburi de sport) și educația și formarea instructorilor de educație fizică, antrenorilor și specialiștilor din domeniul sănătății.

Mediile sociale reprezentate de școli și de cluburile sportive sunt locuri importante pentru îmbunătățirea activităților asociate sănătății desfășurate de copii și de tineri. Copiii și tinerii sedentari prezintă semne de probleme metabolice, precum diverși factori de risc

pentru apariția afecțiunilor cardiovasculare. Acest grup de copii și de tineri devine din ce în ce mai numeros în multe țări europene, însă poate fi dificil de abordat de către organizațiile sportive. Pe de o parte, experiența acumulată de acești copii și tineri în domeniul sporturilor de competiție este insuficientă și, pe de altă parte, organizațiile sportive nu oferă, adesea, programe adecvate în afara activităților sportive tradiționale de competiție. Totuși, educația fizică este un curs obligatoriu în școli în majoritatea țărilor, iar mediul școlar poate oferi cursuri de educație fizică interesante și sănătoase, pentru a spori interesul copiilor și al tinerilor în activitățile fizice. Prin urmare, este important să se evalueze dacă înmulțirea și/sau îmbunătățirea cursurilor de educație fizică pot determina îmbunătățirea sănătății și consolidarea comportamentului legat de sănătate în rândul copiilor și al tinerilor. Educația fizică în cadrul programului școlar este eficientă în creșterea nivelului de activitate fizică și prin îmbunătățirea stării fizice. Totuși, pentru schimbări majore legate de sănătate, este necesară o oră de activitate fizică zilnică organizată ca joacă în curtea școlii sau ca lecții de educație fizică. Intervențiile care includ educație fizică doar de două sau trei ori pe săptămână au demonstrat îmbunătățiri minore ale sănătății. Creșterea nivelului de activitate fizică se poate obține prin creșterea timpului dedicat activităților din programă și din afara programei în mediul școlar și nu trebuie să fie în detrimentul altor cursuri din programa școlară. Activitatea fizică poate fi, de asemenea, integrată în activitățile desfășurate după programul școlar (after-school), motiv pentru care intervențiile pot fi neutre din punct de vedere economic. Educația fizică din școli este cea mai răspândită sursă de promovare a activităților fizice în rândul tinerilor. Prin urmare, trebuie depuse toate eforturile pentru a încuraja școlile să furnizeze zilnic activități fizice elevilor din toate clasele, în cadrul și în afara programului școlar și în cooperare cu parteneri din cadrul comunității locale, și pentru a promova interesul tuturor elevilor în activități fizice pe întreg parcursul vieții. Profesorii din școli sunt printre actorii principali în ceea ce privește activitățile fizice desfășurate de copii și de tineri. Totuși, există și alți actori importanți, precum educatorii în grădinițe, antrenorii din cluburile sociale și sportive și, în special pentru copiii cu vârste mai mici de 12 ani, părinții acestora. Pentru a maximiza oportunitățile de învățare în cadrul educației fizice, trebuie să fie îndeplinite o serie de condiții. Acestea includ timpul acordat în programul școlar, o dimensiune rezonabilă a clasei, spații și echipamente adecvate, un program bine planificat, proceduri de evaluare adecvate, profesori calificați și sprijin administrativ pozitiv acordat rețelelor care asociază părți interesate din domenii legate de activitatea fizică și sănătate din comunitatea locală (de exemplu, cluburi sportive). Activitățile fizice desfășurate în afara mediului școlar pot fi promovate substanțial prin punerea la dispoziție a spațiilor sportive ale școlilor după programul școlar și prin crearea de parteneriate. Terenurile de joacă din școli și orele de educație fizică ar trebui să fie adaptate tuturor elevilor, avându-se în vedere în special echipamentele corespunzătoare pentru fete pentru a le încuraja pe acestea să participe la activități sportive și de recreere. Terenurile de joacă școlare pot juca, de asemenea, un rol important, furnizând în cadrul comunității locuri de joacă în afara programului școlar. Pentru a crește importanța educației fizice și pentru a garanta succesul acesteia în rândul tuturor copiilor și al tuturor tinerilor, este necesară analizarea, evaluarea și punerea în aplicare a unor teorii de învățare inovatoare și a unor percepții noi asupra disciplinei educație fizică. Educația fizică de calitate trebuie să fie adecvată vârstei tuturor copiilor și tinerilor în ceea ce privește atât instrucțiunile, cât și conținutul. Educația fizică prin instrucțiuni adecvate încorporează cele mai cunoscute practici derivate din cercetare în experiențe de predare și programe de educație care maximizează oportunitățile de învățare și succesul pentru toți. Profesorii trebuie să fie încurajați să utilizeze tehnologia în timpul orelor de educație fizică pentru a explora conceptele de pregătire fizică și aptitudini motorii în moduri care să personalizeze

programa într-o mai mare măsură decât anterior. Monitoare de ritm cardiac, camere video și aparate foto digitale, programe de calculator și alte tipuri de echipamente de estimare a compoziției corporale pot avea un rol important în acest context. Au existat anumite recomandări din partea părților interesate europene în domeniul formării profesorilor de educație fizică (de exemplu, EUPEA) și în studiul UE privind „Stilul de viață al tinerilor și sedentarismul”⁸. Rolul profesorilor de educație fizică în promovarea activității fizice în rândul copiilor și al adolescenților trebuie extins, având în vedere creșterea amplitudinii stilurilor de viață sedentare, a excesului de greutate și a obezității. Pe lângă timpul rezervat educației fizice în programa școlară, profesorii de educație fizică ar putea juca un rol util în abordarea unor aspecte legate de activitatea fizică, precum deplasarea activă de la domiciliu la școală, activități fizice în intervalele dintre orele școlare, utilizarea terenurilor sportive după programul școlar și planificarea individuală a exercițiilor. Potrivit datelor disponibile, activitatea fizică desfășurată în afara programului școlar poate fi promovată considerabil prin punerea la dispoziție a terenurilor sportive ale școlilor după programul școlar. Studiile și formarea profesorilor trebuie să le ofere acestora expertiza necesară pentru a le transmite mesaje clare și precise elevilor și părinților acestora, în vederea creșterii gradului de conștientizare a faptului că activitatea fizică este o condiție esențială pentru sănătate. În Franța, ICAPS (intervenția centrată pe activitatea fizică și pe comportamentul sedentar al adolescenților) este un program pe mai multe niveluri, cu mai mulți actori, care implică tineri, școli, părinți, profesori, lucrători în domeniul sănătății, cluburi de tineret, cluburi sportive etc. Programul urmărește să încurajeze tinerii să desfășoare mai multe activități fizice și să ofere posibilități de activități fizice atât în cadrul școlilor, cât și în afara acestora. Rezultatele primilor patru ani au fost pozitive și indică faptul că acțiunile menite să reducă nivelul obezității pot avea succes.

Angajatorii și sindicatele ar trebui să integreze în acordurile lor cerințe pentru locul de muncă, pentru a facilita un stil de viață activ din punct de vedere fizic. Printre aceste cerințe se numără:

- (1) accesul la spații dotate corespunzător pentru exerciții fizice în interior și în aer liber;
- (2) punerea la dispoziție, cu regularitate, a unui specialist în activități fizice pentru practicarea de exerciții comune, precum și pentru a oferi consiliere și instrucțiuni fiecărui angajat;
- (3) susținerea participării la activități sportive asociate locului de muncă;
- (4) susținerea mersului pe bicicletă și pe jos ca mijloace de transport către și de la locul de muncă;
- (5) dacă activitatea profesională este monotona sau dificilă, în măsura în care implică un risc crescut de tulburări ale sistemului muscular și osos, accesul la exerciții concepute special pentru a contracara aceste afecțiuni;
- (6) un mediu de lucru favorabil activității fizice.

Punerea în aplicare a acțiunilor politice de promovare a activității fizice trebuie monitorizată la nivel național și, eventual, la nivelul UE. Următorii indicatori ar putea prezenta informații importante referitoare la procesele de punere în aplicare a politicilor și rezultatele acestora:

A. Rata populației care atinge un nivel adecvat de activitate fizică – Indicatori: (1) Rata populației care îndeplinește recomandările de activitate fizică menită să îmbunătățească sănătatea; rata populației care desfășoară activități fizice în timpul liber (stil de viață și exerciții structurate) și în ceea ce privește transportul (deplasarea la locul de muncă etc.); modele zilnice de comportamente asociate activității fizice în ceea ce

⁸ <http://ec.europa.eu/sport/documents/lotpaderborn.pdf>

privește intensitatea, frecvența și durata activității; nivelurile de activitate fizică ale populației, inclusiv subgrupuri (persoane în vârstă, copii etc.); (2) Condiția fizică (condiția fizică a sistemului cardiovascular, forță etc.). – Metodă: monitorizarea activității fizice la nivelul populației prin metode de măsurare obiectivă, precum senzori de mișcare, și metode subiective, precum chestionarele.

B. Dezvoltarea și punerea în aplicare a politicilor legate de activitatea fizică – Indicatori: contribuții la politică prin formularea de politici, strategii și acțiuni naționale; procesul politicii (punerea sa în aplicare) și rezultate, prin legislație eficace, programe de punere în aplicare și finanțare adecvată (de exemplu, numărul de persoane angajate); rezultatele politicii cu privire la, de exemplu, rata populației obeze, numărul de kilometri de piste pentru bicicliști construite. – Metodă: sistemul de monitorizare a punerii în aplicare a politicii. Indicatorii rezultatelor periferice ale punerii în aplicare a politicii, precum modificarea ratei populației care desfășoară activități fizice (punctul A de mai sus) sunt deja monitorizați prin sistemele de monitorizare a sănătății existente în majoritatea țărilor UE. Indicatorii rezultatelor apropiate, precum contribuțiile la politică, proces și rezultate (punctul B) nu sunt monitorizați nici de UE, nici de statele UE. Strategia globală privind alimentația, activitatea fizică și sănătatea a OMS a publicat recent „A Framework to Monitor and Evaluate Implementation” („Un cadru de monitorizare și evaluare a punerii în aplicare”), care propune introducerea unor sisteme de monitorizare pentru punerea în aplicare a politicii legate de activitatea fizică la nivel național. Pentru a evalua impactul oricărei inițiative publice privind nivelul de activitate fizică specific populației, este necesar să se efectueze un studiu înainte de intervenție, urmând repetarea acestuia în timp. Deși s-a acordat o atenție deosebită metodelor de monitorizare care vizează persoanele, anumite întrebări pot primi răspunsuri mai potrivite printr-o schimbare de orientare către alte ținte de măsurare, inclusiv metode individuale și neindividuale. Tehnicile de monitorizare individuale se împart în general în metode subiective și metode obiective. Metodele subiective (raportare realizată de persoana în cauză) includ chestionare puse la dispoziție prin poștă, e-mail sau pe internet, precum și sondaje telefonice. Metodele obiective includ monitorizarea cu ajutorul pedometrului, accelerometrului, monitorizarea ritmului cardiac, monitorizare combinată și apa dublu marcată. Metodele de monitorizare neindividuale sunt cele în cazul cărora măsurarea nu vizează o persoană, ci un grup de persoane sau o zonă. Este posibil ca o mare parte dintre aceste informații să fie deja colectate, însă în alte scopuri, de exemplu pentru statistici naționale, referitoare la import-export sau programe de protecție împotriva infracționalității. Exemple sunt numărul de automobile dintr-o gospodărie, numărul de biciclete; numărul de televizoare, de computere, de jocuri video, de mașini de spălat vase, de mașini de spălat, uscătoare de rufe, numărul anual de kilometri parcurși cu automobilul, numărul de persoane care utilizează scările raportat la numărul celor care utilizează ascensorul într-o anumită locație, numărul de membri ai cluburilor sportive/de gimnastică, numărul de ore de educație fizică din programă și rapoartele profesorilor cu privire la numărul de absențe de la orele de educație fizică.

Așa cum se menționează în Cartea albă privind sportul⁹ din 2007 a Comisiei Europene, există un mare potențial de îmbunătățire a sănătății publice prin activitatea fizică. Cea de-a doua măsură propusă în Planul de acțiune „Pierre de Coubertin”¹⁰ care însoțește Cartea albă este „susținerea de către Comisie a unei rețele UE dedicate activității fizice menite să îmbunătățească sănătatea (HEPA - Health-Enhancing Physical

⁹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:52007DC0391&from=EN>

¹⁰ <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/94bb8334-3ae5-4987-b7a4-c66430351163/language-en>

Activity)”. O rețea HEPA UE ar trebui să consolideze și să sprijine eforturile și acțiunile în sensul creșterii nivelului de activitate fizică și de îmbunătățire a condițiilor favorabile unui stil de viață sănătos în Europa. Aceasta ar trebui să pună la dispoziție și o platformă europeană pentru partajarea evoluțiilor și punerii în aplicare a politicilor, strategiilor și programelor bazate pe date concrete. Din anul 1996 până în 2001, prima rețea europeană de promovare a activității fizice menite să îmbunătățească sănătatea exista ca un program finanțat de Uniunea Europeană și servea în acel moment drept instrument pentru facilitarea schimburilor și oferirea de sprijin pentru elaborarea unor abordări naționale integrate. Întrucât nicio astfel de platformă nu a mai existat după 2001, HEPA Europa, rețeaua europeană pentru promovarea activității fizice menite să îmbunătățească sănătatea, a fost înființată în mai 2005 în Danemarca. La cea de-a treia reuniune anuală desfășurată în mai 2007, HEPA Europa număra 52 de membri din 23 de state europene, inclusiv 16 state membre ale UE, și un observator dintr-o țară din afara Europei. Aceasta colaborează îndeaproape cu Biroul regional pentru Europa al OMS. Obiectivele HEPA Europa includ: 1) contribuția la dezvoltarea și punerea în aplicare a politicilor și a strategiilor pentru HEPA în Europa; 2) elaborarea, sprijinirea și difuzarea unor strategii, programe și abordări eficiente și a altor exemple de bune practici și 3) sprijinirea și facilitarea elaborării unor abordări multisectoriale a promovării HEPA. HEPA Europa se bazează pe o abordare multisectorială a promovării activității fizice care implică specialiști din domeniul sănătății, sportului, educației, mediului, transporturilor, amenajării urbane și din alte sectoare pe întreg teritoriul Europei. Aceasta are ambiția de a participa la toate domeniile de promovare a HEPA în Europa. HEPA Europa contribuie la elaborarea unor date concrete bazate pe eficacitatea abordărilor promovării activității fizice și la îmbunătățirea punerii la dispoziție a acestor date concrete. Aceasta urmărește să vizeze grupuri de populație care au cel mai mult nevoie să își intensifice activitatea fizică pentru sănătate (în funcție de vârstă, regiune, statut socioeconomic etc.) și să identifice condițiile necesare unei vieți active din punct de vedere fizic (inclusiv acțiuni în diferite sectoare, precum sportul, sănătatea, planificarea urbană sau transporturile). HEPA Europa sprijină, de asemenea, elaborarea unei metode îmbunătățite de măsurare și monitorizare a activității fizice la nivelul populației. Se desfășoară, de asemenea, activități privind evaluarea echilibrului global dintre efectele benefice și posibile riscuri crescute determinate de creșterea nivelului de activitate fizică în rândul populației (inclusiv analize costuri-beneficii). Având în vedere rolul util pe care îl are deja Rețeaua HEPA Europa, o rețea HEPA a UE nu ar trebui să substituie rețeaua existentă, ci ar putea, mai degrabă, să găsească moduri de elaborare a unor activități comune. Schimbul de informații și bune practici deja utilizat în Rețeaua HEPA Europa trebuie să fie considerat drept exemplu de urmat, iar Biroul regional pentru Europa al OMS (Centrul European pentru Mediu și Sănătate, ECEH) ar trebui să fie invitat să își păstreze rolul cheie în această legătură. Comisia Europeană ar trebui să caute o modalitate de a oferi asistență Rețelei HEPA Europa pentru activitățile și proiectele sale la nivelul UE. Subvențiile pentru proiecte trebuie să fie acordate pe baza unor solicitări specifice în urma unei cereri de propuneri restrânse. În acest sens, Norvegia ar trebui să poată juca un rol important în difuzarea și promovarea punerii în aplicare a acestor orientări UE privind activitatea fizică în Uniunea Europeană.

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind Dezvoltarea dimensiunii europene a sportului, din 18 ianuarie 2011 notează că Cooperarea și dialogul în materie de sport la nivelul UE au fost considerabil consolidate datorită Cărții albe privind sportul din 2007. Cvasi-totalitatea măsurilor din planul de acțiune „Pierre de Coubertin” au fost duse la bun sfârșit sau sunt în curs de aplicare. Cartea albă cuprinde o descriere a specificității

sportului și aplicarea în sectorul sportiv a dreptului UE privind piața internă și concurența. Prin punerea în aplicare a Cărții albe privind sportul, Comisia a strâns date utile privind temele care urmează a fi abordate în viitor. Prezenta comunicare nu înlocuiește Cartea albă, dar se bazează pe realizările acesteia.

În mai multe domenii, Cartea albă rămâne o bază adecvată pentru activitățile la nivelul UE în sfera sportului. Aceste domenii cuprind, de exemplu, promovarea activității voluntare în sport, protejarea minorilor și protecția mediului. Cartea albă a permis, de asemenea, crearea unui dialog structurat cu părțile interesate din sport, inclusiv un forum anual european al sportului și a servit ca bază pentru integrarea activităților din domeniul sporturilor în fondurile, programele și inițiativele în domeniu ale UE. Faptul că anumite subiecte nu sunt dezvoltate în prezenta comunicare nu înseamnă că acestea nu mai reprezintă priorități pentru Comisie, ci, mai curând că, în anii care urmează, Cartea albă rămâne o bază suficientă pentru abordarea acestora.

Astfel, cum se menționează în Cartea albă, diferitele aspecte ale sectorului sportiv sunt reglementate în diverse dispoziții ale tratatului. În plus, Tratatul de la Lisabona oferă UE o competență specifică în materie de sprijinire, coordonare și de dezvoltare în domeniul sportului care preconizează punerea în aplicare a unor acțiuni menite să dezvolte dimensiunea europeană a sportului (articolul 165 din TFUE).

Ținând cont de faptul că structura Cărții albe bazată pe trei capitole tematice (rolul sportului în societate, dimensiunea economică a sportului și organizarea sportului) și care reflectă dispozițiile tratatului privind sportul, fiind considerată utilă de către părțile interesate din sport și devenind un instrument larg acceptat pentru încadrarea activităților și discuțiilor la nivelul UE, această structură este păstrată în prezenta comunicare. Fiecare capitol se încheie cu o listă ilustrativă și neexhaustivă de aspecte posibile pe care Comisia și statele membre urmează să le adreseze în sfera lor respectivă de competențe.

În prezent, Comisia oferă sprijin pentru proiecte și rețele în domeniul sportului, fie prin măsuri de stimulare specifice sportului, în special acțiuni pregătitoare în domeniul sportului, fie prin programele existente în diferite domenii relevante. Acestea includ învățarea de-a lungul vieții, sănătatea publică, tineretul, cetățenia, cercetarea și dezvoltarea tehnologică, incluziunea socială, combaterea rasismului, protecția mediului și altele.

Deși continuarea măsurilor de încurajare în sprijinul acțiunilor identificate în prezenta comunicare vor face parte din discuțiile care însoțesc pregătirea următorului cadru financiar multianual, propunerile din prezentul document vor fi susținute pe termen scurt prin acțiunile pregătitoare și prin evenimentele speciale prezente și viitoare în domeniul sportului.

În ceea ce privește dimensiunea economică a sportului, Comisia subliniază faptul că sportul este un sector economic important și în plină dezvoltare, care contribuie într-o măsură importantă la creștere și la ocuparea forței de muncă, depășind ratele de creștere medii în materie de valoare adăugată și ocupare a forței de muncă. Aproximativ 2% din PIB-ul mondial este generat de sectorul sportului. Marile evenimente și competiții sportive oferă atuuri potențiale pentru stimularea dezvoltării potențiale a turismului în Europa. Sportul este astfel, un factor care contribuie la strategia Europa 2020. Este necesar să se dispună de date comparabile pentru elaborarea de politici bazate pe elemente concrete. În ciuda importanței economice generale a sportului, vasta majoritate a activităților sportive se înscriu în cadrul unor structuri non-profit bazate pe voluntariat. Durabilitatea finanțării pentru aceste structuri poate constitui un motiv de îngrijorare și ar trebui să fie consolidată solidaritatea financiară între sportul profesional și cel de masă.

Exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală în domeniul sportului sub forma acordării de licențe de retransmisie a evenimentelor sportive sau a comercializării

produselor derivate reprezintă surse importante de venit în sportul profesional. Veniturile provenite din aceste surse sunt adesea parțial redistribuite la niveluri inferioare ale ierarhiei sportive.

Comisia consideră că, sub rezerva respectării integrale a legislației Uniunii în materie de concurență și a regulilor pieței interne, protecția eficientă a acestor surse de venit este importantă pentru a garanta finanțarea independentă a activităților sportive în Europa. Vinderea drepturilor de retransmisie a manifestărilor sportive trebuie să răspundă preferințelor culturale și cerințelor diferite ale pieței, respectând în același timp regulile pieței interne și legislația în materie de concurență.

Vânzarea colectivă a drepturilor de difuzare este un bun exemplu de soliditate financiară și de mecanism de redistribuție în sport. În mod inerent, vânzarea colectivă a drepturilor de difuzare restrânge concurența în sensul articolului 101 alineatul (1) din TFUE. Totuși, vânzarea colectivă poate genera avantaje capabile să compenseze efectele negative. Cesiunea colectivă poate astfel să întrunească criteriile pentru a beneficia de o derogare în temeiul articolului 101 alineatul (3) din TFUE, dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Comisia recomandă asociațiilor sportive să instituie mecanisme pentru vânzarea colectivă a drepturilor de retransmisie pentru a garanta o redistribuție adaptată a veniturilor, în conformitate absolută cu legislația Uniunii în materie de concurență, continuând să respecte, în același timp, dreptul publicului la informare.

Jocurile de noroc (inclusiv pariurile sportive și loteriile) gestionate de operatori privați sau de către stat contribuie direct sau indirect la finanțarea sportului în toate statele membre ale UE. Aceste contribuții pot include legăturile financiare între loteriile gestionate de stat și mișcarea sportivă, contribuțiile fiscale care servesc la finanțarea sportului, exploatarea drepturilor specifice și acordurile de sponsorizare.

Părțile interesate din sport sunt conștiente de provocările legate de fluxurile constante de venit provenite din jocuri de noroc în sectorul sportului. Ar trebui luate în considerare apelurile la finanțarea durabilă a sportului prin surse publice și private și la stabilitatea financiară a sectorului sportiv atunci când se examinează prestarea de servicii legate de jocurile de noroc pe piața internă. Nu toate statele membre au adoptat aceeași abordare în materie de reglementare în ceea ce privește drepturile de proprietate intelectuală și jocurile de noroc, în special valoarea drepturilor de proprietate pentru organizatorii de competiții sportive în raport cu manifestările pe care le organizează, precum și în ceea ce privește chestiunea drepturilor de imagine în sport.

Pentru a înțelege mai bine aceste probleme, Comisia a lansat un studiu european privind finanțarea sportului de masă. Studiul ar trebui să arate importanța reală a diferitelor surse de finanțare ale sportului de masă, cum ar fi subvențiile publice (ale autorităților naționale, regionale și locale), contribuțiile din partea gospodăriilor, contribuțiile provenite din activitatea de voluntariat, sponsorizările, veniturile mediatice și veniturile provenite din organizarea jocurilor de noroc. Rezultatele studiului vor determina dacă este necesară luarea de măsuri în acest domeniu, și în caz afirmativ, ce tip de măsuri.

Conform rezultatelor unui studiu realizat între 2009 și 2011¹¹, se remarcă mai multe modele de finanțare a sportului în Uniunea Europeană. Patru surse de venituri au permis identificarea de tendințe majore și gruparea țărilor în funcție de acestea: nivelul de participare (măsurat prin plata taxelor de membru al clubului), nivelul finanțării publice pe cap de locuitor, mărimea contribuțiilor directe ale gospodăriilor și, în final, contribuția voluntariatului. Modelul Nord și Vest european se caracterizează printr-un nivel ridicat de participare la cluburile sportive (estimat în studiu la peste 25%). Nivelurile finanțării

¹¹ <https://en.calameo.com/read/0007615853551b8edc75b>

publice și private sunt importante. Finanțarea publică este estimată la aproximativ 70 EUR / locuitor, în comparație cu aproximativ 200 EUR / locuitor. pentru gospodării, o valoare relativ moderată în comparație cu nivelul de trai. Cota finanțării publice în sportul în masă este foarte importantă, în special prin finanțarea infrastructurii sportive. Rolul loteriilor nu este neglijabil în finanțarea sportului în Scandinavia, unde acesta reprezintă aproximativ 15 € / locuitor. Acest rol este mai puțin important în Țările de Jos și în Luxemburg. În fine, contribuția voluntarilor este extrem de ridicată și poate reduce în continuare costurile pentru furnizarea de servicii de calitate. Numărul lor este estimat la mai mult de 6 la 100 de locuitori, echivalentul a peste 100 € / locuitor, o resursă foarte importantă pentru sporturile de masă.

Modelul sud-european sau mediteranean se caracterizează printr-un nivel mai scăzut al finanțării publice (40 € / locuitor) decât în modelul nord-european. Nivelurile de participare sunt de asemenea mult mai mici: doar 10% din populație este membru a unui club sportiv. Ponderea voluntarilor este destul de limitată: reprezintă mai puțin de 2% din populație. Aceste țări, pe de altă parte, au o cultură importantă a sportului la nivel înalt, cu o parte semnificativă din finanțarea de stat în Spania și Portugalia. Ponderea cheltuielilor gospodăriilor destinate sportului este, de asemenea, mult mai mare decât în țările modelului din Europa de Nord, în raport cu nivelul de trai. Prin intermediul politicilor actuale de austeritate, dezvoltarea surselor private de finanțare devine o problemă majoră.

Pe modelul est-european finanțarea publică rămâne foarte scăzută în țările din est, unde mai puțin de 3% din populație este activă într-un club. Având o valoare de aproximativ 20 de euro pe locuitor, această finanțare publică este destinată, în cea mai mare parte, federațiilor și sportului de top și, în ciuda limitelor sale, rămâne principala sursă de finanțare. Cererea este foarte limitată, iar nivelul salariilor este relativ scăzut, ceea ce nu împinge gospodăriile la cheltuieli mari (10 € / locuitor). Mai puțin de 1% din populație este implicată în activități de voluntariat sportiv. Polonia și Bulgaria sunt puțin diferite, deoarece finanțarea publică și cheltuielile gospodăriilor sunt mai mici, dar loteriile joacă un rol mai mare.

Regatul Unit reprezintă un caz special în care rolul finanțării private este foarte mare, iar cel al statului este foarte limitat. Numai finanțarea provenită de la companii este mai mare decât totalitatea finanțărilor publice. Acest nivel scăzut al finanțării publice este compensat de o foarte bună redistribuire a veniturilor între sportul de înaltă performanță și sportul de masă. În plus, rolul loteriei naționale și al pariurilor sportive este foarte important pentru finanțarea proiectelor: 500 de milioane de euro pe an sunt dedicate sportului, dintre care 76% pentru sporturile de masă. Țara are 16% sportivi legitimați la un club și o organizație specială dedicată în totalitate sportului de agrement. Gospodăriile casnice cheltuiesc în medie 400 € / locuitor pentru sport și sunt dispuși să plătească pentru sport. Nivelurile voluntarilor sunt similare cu cele din țările nord-europene.

Un alt caz special îl reprezintă Republica Cehă, unde, ca și în țările din Europa Centrală și de Est, finanțarea publică este destul de scăzută: 20 EUR / locuitor. Totuși, aceasta se evidențiază pe mai multe elemente. În primul rând, fata de alte țări care au mai puțin de 3% sportivi legitimați la un club, 24% dintre cehi practică sport într-un club. Cu 4,4 voluntari implicați în activități sportive pentru 100 de locuitori, Cehia se distinge de forța activității sale de voluntariat. În sfârșit, gospodăriile cheltuie mai mult pe sport decât în restul țărilor din Europa Centrală și de Est: aproximativ 30 de euro pe locuitor, chiar dacă acestea rămân relativ scăzute. Loteria are, ca în Bulgaria și Polonia, un rol mai important decât în restul țărilor din Europa Centrală și de Est¹².

¹² <https://www.taurillon.org/les-differents-modeles-du-financement-du-sport-en-europe>

II. Situația în statele membre ale Uniunii Europene

ANGLIA

*Viitorul sportului - Al doilea raport anual privind progresele înregistrate în implementarea viitorului sportului: o nouă strategie pentru o națiune activă*¹³ – reprezintă o nouă viziune a guvernului de a redefini ceea ce arata succesul în sport prin concentrarea pe cinci rezultate cheie: bunăstarea fizică, bunăstarea mentală, dezvoltarea individuală, dezvoltarea socială și comunitară și dezvoltarea economică.

Guvernul a înființat un Grup interministerial privind viața sănătoasă, care urmează să fie co-prezidat de secretarii de stat pentru DCMS (Departamentul pentru tehnologia informației, cultură, media și sport) și pentru Sănătate și asistență socială, care reunește o serie de departamente accesibile, astfel încât să beneficieze pe toată lumea. Grupul se va întâlni pentru prima dată la începutul anului 2018. Deși atenția inițială a Grupului va fi concentrată pe sport și activitate fizică, cu timpul va fi posibil să se extindă pe scară mai largă de domenii.

DCMS a muncit din greu pentru a influența, a modela și a sprijini alte strategii ale departamentelor guvernamentale. Planul de combatere a obezității pentru copii al Departamentului pentru sănătate și asistență socială, Strategia de investiții pentru mersul cu bicicleta și mersul pe jos al Departamentului pentru Transporturi, Planul de Mediu pentru 25 de ani al Guvernului și Cartea verde guvernamentală transversală pentru sănătatea mintală a copiilor și tinerilor subliniază importanța sportului și a activității fizice.

Sport England și Public Health England (PHE) au lucrat mult mai îndeaproape decât oricând în ultimii ani. De exemplu, aceștia au lucrat îndeaproape la dezvoltarea, planificarea și învățarea din campaniile existente de până acum, inclusiv campaniile PHE Change4Life și One You și inițiativa This Girl Can..

Sport England a redesenat fundamental cadrul său de investiții punând accent în special pe decizia de investiție, prin urmare pe strângerea și utilizarea de informații despre subiect.

De la lansarea strategiei sale "Către o națiune activă" din mai 2016, Sport England a deschis 13 fonduri de investiții, dintre care 10 sunt noi în acest sector¹⁴. În ultimele 20 de luni a alocat 532 milioane de lire sterline pentru peste 2.500 de proiecte și aproape 2.000 de organizații diferite. Aceasta include 244mil £ acordate unor organisme naționale din domeniul sportului pentru participarea și succesul în deschiderea sportului și activității fizice către o piață mai largă. Noua investiție a Sport England pune un accent puternic pe sprijinirea grupurilor slab reprezentate. În ianuarie 2018, premii în valoare de peste 18m £ au fost alocate la peste 65 de organizații diferite, de la trei noi fonduri de investiții. Sport England a confirmat o finanțare de £ 36.2m pentru County Sports Partnerships (Parteneriate Județene de Sport) pentru perioada aprilie 2018-martie 2021.

În septembrie 2017, finanțarea resurselor pentru educație fizică din scolile primare (Primary PE and Sport Premium)¹⁵ a fost dublată de la 160 de milioane de lire sterline la 320 milioane de lire sterline pe an, utilizând veniturile din indemnizația pentru industria băuturilor răcoritoare. Beneficiul acestei taxe va oferi, de asemenea, o finanțare de 100 de milioane pentru programul de sănătate a elevilor în anii 2018-2019, destinat

¹³https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/677557/2018_Second_annual_report_to_parliament_on_Sporting_Future.pdf

¹⁴ <https://www.sportengland.org/funding/funding-key-dates/>

¹⁵ https://www.risingstars-uk.com/media/Rising-Stars/27591-Nutshell-sports-premium-v4_FINAL.pdf

îmbunătățirii sănătății fizice și mintale a copiilor și tinerilor prin îmbunătățirea accesului la facilități pentru activități fizice, alimentație sănătoasă și sănătate mintală, bunăstare și condiții medicale adecvate.

Raportul privind înotul și siguranța în mediul acvatic¹⁶ a fost publicat în iulie 2017 ca răspuns la o chemare la acțiune în Sporting Future pentru a se asigura că niciun copil nu termină școala primară fără să știe să înoate. A fost creat un grup de implementare transversal pentru a revizui și implementa recomandările sale. O secțiune privind înotul este inclusă în noul studiu Active Lives: Children & Young Peoples Survey, recomandat în raport. Ghidul PE & Sport Premium a fost actualizat pentru a îndeplini cerințele cerințelor Curriculumului Național pentru Competent, cu încredere și cu competență.

Fondul Sportul pentru Familii a fost lansat în iulie 2017 și va oferi până la 40 de milioane de lire sterline pentru proiecte care sprijină familiile cu copii pentru a deveni activi și pentru a face sport împreună. Sport England investește, de asemenea, 5 m £ pentru combaterea sedentarismului în școlile superioare și 3 m £ pentru găsirea de soluții de a implica tinerii în acțiuni sociale și de voluntariat prin intermediul sportului și activității fizice.

Ca urmare a angajamentului Sporting Future de a sprijini sectorul sportului și activității fizice în vederea creșterii economice și a sustenabilității, în aprilie 2017 a fost anunțată înființarea Consiliului pentru afaceri sportive. Au fost înființate subgrupuri care se axează pe patru domenii principale - Drepturile de proprietate intelectuală, Stadiul evenimentelor, Abilitățile și Baza de evidență a economiei sportive. Problemele de reglementare și impactul potențial al ieșirii din Uniunea Europeană a Regatului Unit sunt abordate de fiecare subgrup ca teme transversale. De asemenea, Consiliul este însărcinat cu asigurarea faptului că sportul și activitatea fizică sunt asociate strategiei industriale interguvernamentale, fiind conduse de Departamentul pentru afaceri, energie și strategia industrială¹⁷.

În ceea ce privește stimulentele fiscale, o analiză inițială cost-beneficii a altor propuneri fiscale, sugerată în timpul consultării privind Sporting Future și consultările ulterioare ale părților interesate, a fost efectuată la începutul acestui an. Oficialii vor continua să exploreze oportunități viabile de sprijinire a sportului.

Referitor la finanțarea comercială Sport England și-a revizuit și relansat cadrul comercial în iunie 2017. Aceasta va ajuta organizațiile să reducă nivelul finanțării publice pe care se bazează prin găsirea de surse alternative de investiții private. DCMA, Sport England, UK Sport, Asociația Olimpică Britanică (BOA) și Asociația Paralimpică Britanică (BPA) s-au întâlnit în aprilie 2017 pentru a discuta ce ar putea face mai mult pentru a crește potențialul de generare a veniturilor în sport. În septembrie, UK Sport, BOA și BPA au lansat ulterior o invitație de participare la licitație pentru un proiect de cercetare axat pe sistemul de performanță olimpic și paralimpic.

DCMS colaborează cu colegii din Sport England și cu Oficiul pentru Societatea Civilă pentru a înțelege oportunitățile care există pentru sport în ceea ce privește veniturile alternative, inclusiv diferite tipuri de investiții sociale.

Anul trecut, Sporting Assets¹⁸, o întreprindere socială cu misiunea de a dezvolta un sector sportiv comunitar rezistent și impresionant, a lansat soft-ul "Sporting Capital"¹⁹, un nou fond de investiții sociale axat pe sportul practicat în/de comunități. Sporting Capital oferă investiții sociale organizațiilor sportive pentru a-i ajuta să devină viabile prin dezvoltarea unor noi fluxuri de venituri sau prin menținerea și extinderea acestora. În

¹⁶ http://www.swimming.org/assets/Swim_England_Curriculum_Swimming_and_Water_Safety_Review_Group_Report_2017.pdf

¹⁷ <https://www.gov.uk/government/groups/sports-business-council>

¹⁸ <http://www.sportingassets.co.uk/>

¹⁹ <http://www.sportingcapital.org.uk/>

plus, Sport England a publicat alte îndrumări și sprijin pe site-ul său web pentru a ajuta organizațiile să înțeleagă mai bine investițiile sociale²⁰.

Guvernul va continua să promoveze idei inovatoare care încearcă să abordeze problema inactivității la nivel local și să încurajeze mai mulți oameni să participe la activități sportive și fizice, inclusiv la colaționarea serviciilor comunitare cu facilități sportive și de agrement.

Ca parte a activității sale, Consiliul pentru afaceri sportive va evalua modul în care sursele alternative de finanțare pot juca un rol în sporirea impactului economic al sportului.

Organizațiile care caută finanțare publică pentru sport și activități fizice trebuie să respecte standardele noi de guvernare considerate printre cele mai avansate din lume.

Un nou Cod de guvernare a sportului²¹ stabilește nivelurile de transparență, responsabilitate și integritate financiară care vor fi solicitate de la cei care solicită finanțare guvernamentală și de loterie națională începând din aprilie 2017.

Codul are trei niveluri și se va aplica oricărei organizații care solicită finanțare din Sport England sau UK Sport, indiferent de dimensiune și sector, inclusiv organismele naționale de conducere ale sportului, cluburilor, organizațiilor de caritate și autorităților locale.

Codul este proporțional, îndeplinind așteptările celor mai înalte standarde de bună guvernare din partea organizațiilor care solicită cele mai mari investiții publice, printre care:

- Abilități sporite și diversitate în procesul de luare a deciziilor, având ca țintă cel puțin 30% a diversității de gen în cadrul consiliilor
- Transparență mai mare, de exemplu, publicarea mai multor informații despre structura, strategia și poziția financiară a organizației.
- Aranjamentele constituționale care conferă consiliului rolul primordial în luarea deciziilor.

Deoarece tipul și dimensiunea investițiilor făcute vor diferi, Sport England și UK Sport vor adopta o abordare proporțională a aplicării Codului prin crearea a trei niveluri de investiții. Fiecare nivel are un nivel diferit de cerințe de guvernare obligatorie. UK Sport și Sport England, la discreția lor, va plasa fiecare dintre investițiile lor în nivelul pe care îl consideră cel mai adecvat, ținând cont de circumstanțele investiției și ale organizației, precum și de următoarele definiții generale ale categoriilor.

Nivelul 1 reprezintă nivelul minim al cerințelor de guvernare obligatorie din prezentul Cod. Cerințele din acest nivel urmăresc să asigure protecția finanțării publice prin procese de bună guvernare, fără a crea o povară administrativă disproporționată. Toate organizațiile care solicită finanțare vor trebui să îndeplinească cel puțin cerințele de guvernare de bază. Sport England și UK Sport vor clasifica, în general, o investiție ca Nivelul 1 dacă: • se acordă pe o bază unică (de exemplu pentru un anumit proiect care are o durată finită); și • valoarea totală a finanțării este mai mică sau egală cu 250.000 £. Este de așteptat ca marea majoritate a granturilor mici acordate de Sport England să se situeze la nivelul 1.

Acest Cod acoperă o gamă largă de investiții și, ca atare, diferența dintre cerințele de guvernare obligatorie la nivelurile 1 și 3 este semnificativă. Investițiile vor fi plasate în Nivelul 2, unde UK Sport și / sau Sport England solicită organizațiilor să depășească cerințele din Nivelul 1, dar nu până la respectarea deplină a nivelului 3. Acest lucru se poate datora resurselor lor sau pentru ca investiția este semnificativă, dar se face pe o

²⁰ <https://www.sportengland.org/funding/other-sources-of-funding/sources-of-funding-in-the-social-sector/>

²¹ <http://www.uksport.gov.uk/resources/governance-code>

bază unică (mai degrabă decât pe termen lung). Aceasta ar putea fi, de asemenea, deoarece investiția semnalează începerea unei noi relații strategice între Sport England și UK Sport și o organizație, dar în care parametrii relației se află încă în curs de stabilire. Organizațiile care primesc o investiție clasificată ca Nivelul 2 vor trebui să îndeplinească toate cerințele obligatorii din nivelul 1 și unele cerințe obligatorii suplimentare de la nivelul 3. Exigențele exacte de tipul Nivelului 3 care trebuie îndeplinite și calendarul conformității vor depinde de natura investiției și a circumstanțelor organizației. Investițiile care se încadrează la Nivelul 2 sunt susceptibile de a se situa în zona £ 250k - £ 1m.

Nivelul 3 reprezintă cel mai înalt nivel al cerințelor de guvernare obligatorie din acest Cod. Cerințele din acest nivel încearcă să asigure standarde ridicate de guvernare din cauza investițiilor publice importante. Sport England și UK Sport vor urmări un angajament oficial din partea organizațiilor de a satisface cerințele în termenele stabilite. UK Sport și Sport England vor clasifica, în general, o investiție ca Nivelul 3 dacă:

- finanțarea urmează a fi acordată pe o perioadă de mai mulți ani;
- finanțarea este acordată pentru o activitate continuă și nu pentru un proiect unic;

și

- suma totală a finanțării este mai mare de 1 milion lire sterline.

Se va lua în considerare și mărirea organizației.

În Regatul Unit, au fost utilizate acorduri cu sectorul public pentru oferirea unor stimulente în sensul atingerii unor obiective specifice legate de sănătate. Agențiile locale oferă detalii privind modul în care vor fi atinse și evaluate obiectivele. În Regatul Unit, acestea sunt numite în prezent „acorduri locale” și au fost utilizate pentru promovarea intensificării activității fizice și sportive. Un exemplu este situația din Hertfordshire, unde, în cadrul acordului local, s-a identificat necesitatea îmbunătățirii independenței și, prin urmare, a sănătății populației mai în vârstă. Parteneriatul strategic local a identificat următorul rezultat: „Creșterea independenței și bunăstării persoanelor în vârstă prin participare la activități sportive și fizice care să le permită să aibă un stil de viață sănătos ce îi va ajuta să se mențină în formă cât mai mult timp”. Agențiile locale au identificat următorii indicatori de performanță și următoarele obiective prin care să se măsoare acest rezultat. „Procentul adulților cu vârste peste 45 de ani care desfășoară activități sportive și de recreere activă de intensitate moderată (inclusiv mersul pe jos și pe bicicletă în scopul recreerii) timp de cel puțin 30 de minute de 3 ori pe săptămână sau mai mult”. Atingerea obiectivului (de 4% peste valoarea de referință) a fost asociată unei recompense financiare acordate regiunii, în valoare de 1,2 milioane GBP. De asemenea, în ceea ce privește implicarea autorităților locale, în Regatul Unit (Anglia), au fost colectate informații cu privire la peste 50 000 de spații sportive și de recreere pe care publicul le poate accesa prin căutări pe internet. Baza de date Active Places („Locuri active”) include informații cu privire la o gamă largă de spații sportive – de la săli de sport la pârtii de schi, de la piscine la săli de fitness și servicii de sănătate. Aceasta include spațiile de recreere puse la dispoziție de autoritățile locale, precum și cluburi și zone comerciale. Autoritățile locale din Regatul Unit (Anglia) sunt, de asemenea, evaluate în prezent în funcție de procentul de populație care locuiește la o distanță de 20 de minute de mers pe jos (în zonele urbane) sau la o distanță de 20 de minute de condus (în zonele rurale) de spații sportive de înaltă calitate.²²

Potrivit concluziilor Grupului de lucru al UE „Sport și sănătate” în cadrul reuniunii acestuia din 25 septembrie 2008, specialiștii din domeniul medical (medici, asistente, fizioterapeuți, nutriționiști) care lucrează cu persoane și comunități (de exemplu, școli) pot oferi asistență cu privire la activitățile fizice menite să îmbunătățească sănătatea sau

²² http://ec.europa.eu/assets/eac/sport/library/policy_documents/eu-physical-activity-guidelines-2008_en.pdf

pot recomanda acestor persoane sau comunități să apeleze la specialiști în activități fizice. Îndrumările personalizate de acest tip vor ține seama de vârstă, ocupație, starea de sănătate, experiențele anterioare în legătură cu activități fizice și alți factori relevanți. Recomandările specifice implică o evaluare a nivelului actual de activități fizice, a nivelului de motivare, a preferințelor, a riscurilor pentru sănătate asociate activității fizice, precum și monitorizarea progreselor. Specialiștii din domeniul sănătății pot autoriza părinții să promoveze activitățile fizice în rândul copiilor lor și pot ajuta profesorii să îmbunătățească programele de educație fizică din școli. Eficacitatea specialiștilor din domeniul sănătății în inducerea unor schimbări comportamentale pozitive este documentată în domeniul promovării activității fizice ca obicei. Totuși, acest rol al specialiștilor din domeniul sănătății necesită o mai mare recunoaștere din perspectivă atât profesională, cât și financiară. În Regatul Unit, „Let’s get moving” („Hai să facem mișcare”) este numele programului pilot de îngrijire prin activitate fizică desfășurat în cincisprezece cabinete ale medicilor de familie (GP) din Londra, din iarna anului 2007 până în vara anului 2008. Medicii de familie măsoară nivelul activităților fizice și sportive ale unui pacient utilizând un chestionar privind activitatea fizică (publicat de Departamentul de Sănătate al Regatului Unit în 2006). Apoi, medicii de familie pot ajuta pacienții să își modifice comportamentul, oferindu-le sfaturi și încurajându-i să își stabilească obiective de activitate. Profesioniștii din domeniul sănătății vor lucra cu pacienții pentru a-i ajuta să depășească obstacolele, îi vor orienta către oportunitățile disponibile de activități fizice la nivel local și vor urmări progresele acestora. Pacienții care sunt gata să își schimbe comportamentul vor fi încurajați să găsească propriile soluții pentru depășirea propriilor obstacole în calea activității fizice; acestora li se va recomanda să depună eforturi pentru a ajunge să desfășoare o activitate fizică moderată de 30 de minute, 5 zile pe săptămână. Metoda sporește posibilitățile de activitate fizică, de la gimnastică și gimnastică aerobică în interior la plimbări în beneficiul sănătății în spațiile verzi locale și alte exerciții în aer liber în mediul natural local. Dacă pacienții doresc să fie mai activi din punct de vedere fizic în urma evaluării, aceștia vor primi un pachet „Hai să facem mișcare”, care include un plan personal de exerciții, informații cu privire la activitățile locale la care pot participa, o hartă cu parcurile și cu spațiile deschise din apropiere și recomandări privind alimentația și exercițiile. Medicii de familie vor monitoriza progresele înregistrate de pacient la trei și la șase luni.

În Regatul Unit, guvernul a alocat 100 milioane GBP pentru un program de sporturi în afara școlii, „Sport Unlimited” („Sportul fără limite”). Programul urmărește să sporească oportunitățile copiilor și ale tinerilor de a participa la activități sportive în afara orelor de școală, crescând astfel nivelul de participare la cinci ore pe săptămână. Parteneriatele regionale în domeniul sportului se consultă cu tinerii pentru a se asigura că activitățile furnizate sunt cele preferate de tineri. Programul este o abordare pe bază de parteneriat și o serie de agenți locali din afara școlilor pot furniza, de asemenea, facilități și servicii variind de la cluburi de tineret, cluburi sportive, sectorul comercial privat și centre de recreere.

Transportul oferă ocazii bune de a desfășura activitate fizică, însă numai dacă există infrastructură și servicii adecvate pentru a permite persoanelor să se deplaseze în mod activ către locul de muncă. Un mediu urban care încurajează utilizarea autovehiculelor și, prin urmare, descurajează activitatea fizică, este motorul principal al tendinței către excesul de greutate și obezitate la nivelul populației în ansamblu. Factorii de mediu pot avea un rol important în stabilirea și conturarea tiparelor de activitate fizică. În acest context, este important să se aibă în vedere nevoile copiilor și ale tinerilor în mod independent, întrucât capacitatea lor de a interacționa cu mediul construit este limitată. Astfel, un parteneriat între Sport England și Departamentul Sănătății vizează specialiștii

În urbanism, amenajatorii principali și arhitecții noilor comunități. Active Designs („Modele active”), un document de îndrumare, promovează sportul și activitatea fizică prin trei principii cheie: - Accesibilitate: îmbunătățirea accesibilității se referă la asigurarea unui acces facil, sigur și convenabil pentru anumite opțiuni de participare la activități sportive, deplasare activă și activități fizice, pentru întreaga comunitate. - Acord: îmbunătățirea serviciilor de acord implică promovarea calității mediului în proiectarea și dispunerea a noi facilități sportive și de recreere, a legăturilor dintre acestea și a relației cu celelalte construcții și cu publicul larg. - Sensibilizare: creșterea gradului de conștientizare subliniază nevoia unei mai mari vizibilități a spațiilor sportive și de recreere și a posibilității de exerciții prin planul de amenajare. Din 2003, automobilii din Londra plătesc 8 GBP (aproximativ 10 EUR) pentru a putea circula cu mașina în centrul orașului (taxa de trafic aglomerat din Londra). Deși principalul obiectiv al acestei taxe a fost reprezentat de reducerea aglomerației traficului, aceasta a contribuit la o creștere considerabilă a ratei mersului cu bicicleta în oraș, pe lângă noile investiții în infrastructura pentru biciclete. Transport for London estimează că ratele mersului cu bicicleta au crescut cu peste 80% de la introducerea taxei, fără o creștere semnificativă a accidentelor. Dezvoltarea sistemului de „autobuz pedestru” (walking bus) într-un număr de țări se referă la grupuri de copii care merg la școală sau la grădiniță însoțiți de adulți. Datorită acestui sistem, copiii dobândesc cunoștințe și competențe relevante asociate siguranței rutiere, în rolul lor de pietoni, și beneficiază de un mod de deplasare sigur în viața lor de zi cu zi în timpul copilăriei – o perioadă din viață în care pericolele reprezentate de traficul motorizat pot fi deosebit de grave.

Cerințele fizice impuse la locul de muncă au suferit modificări profunde în cursul ultimului secol, iar procesul încă nu a încetat. În general, munca manuală intensivă a fost eliminată în mare măsură în segmentul industrializat al lumii. Marea majoritate a meseriilor actuale din Uniunea Europeană sunt caracterizate de o cerere de energie redusă în ansamblu, iar atunci când munca este solicitantă, efortul este reprezentat de solicitarea locală, adesea monotonă, a anumitor mușchi. Astfel, pe de o parte, cererea de energie la locul de muncă este mult sub cea recomandată pentru un stil de viață sănătos, însă pe de altă parte, anumite sarcini pot genera un risc sporit de dezvoltare a afecțiunilor musculo-scheletice. În acest context, ar fi util să se pună în aplicare planuri și programe la locul de muncă pentru lucrători, pentru a integra activitatea fizică în programul zilnic sau săptămânal al acestora. Această situație ar putea contracara atât volumul zilnic scăzut de energie, cât și solicitarea locală a anumitor mușchi, precum cei ai spatelui, permițând în același timp lucrătorilor să își mențină o condiție fizică acceptabilă. 32 de locuri de muncă au fost implicate într-un program pilot desfășurat pe o perioadă de doi ani, Well@Work („Cum să te simți bine la lucru”), în Regatul Unit. Programul a implicat întreprinderi variate, cuprinzând un mare producător de alimente, un spital și o întreprindere rurală de mici dimensiuni. Proiectul pilot a evaluat o serie de intervenții menite să încurajeze activitățile fizice și sportive la locul de muncă. „Activate your Workplace” („Transformă-ți locul de muncă într-un mediu mai activ”) a valorificat succesul proiectului pilot Well@Work. Acesta a presupus un program de formare și de sprijin de un an care să ajute angajatorii să conceapă, să organizeze și să monitorizeze activitățile sănătoase, dezvoltând în același timp capacitatea internă de a asigura caracterul fiabil al programelor. În urma finalizării programului, organizațiile participante trebuie să aibă o politică ce presupune un loc de muncă sănătos, și un membru al personalului instruit și informat în privința aspectelor de sănătate la locul de muncă, precum și o calificare din partea Royal Institute of Public Health din Regatul Unit. Lucrul în parteneriat este componenta principală a programului „Transformă-ți locul de muncă într-un mediu mai activ”, desfășurat de Centre for Workplace Health, St Mary's University

College, Twickenham, Londra, în parteneriat cu Sport England, Transport for London, London Development Agency, Fitness Industry Association și NHS London. Partenerii acordă finanțare sau oferă pachete de stimulente și acces la expertiza și la serviciile lor.

English Active People Survey este cea mai mare anchetă privind sportul și activitățile de recreere desfășurate în Europa. Aceasta identifică modul în care variază participarea de la o zonă la alta și între diferite grupuri din rândul populației. Ancheta măsoară, de asemenea, proporția de populație adultă care participă voluntar la activități sportive săptămânal, înscrierea în cluburi, implicarea în sportul organizat/competiții, primirea de instrucțiuni și consiliere și satisfacția globală în privința oportunităților existente în legătură cu activitățile sportive furnizate în cadrul comunității locale. A fost conceput un chestionar care să permită analiza rezultatelor printr-o gamă largă de informații demografice, precum sexul, clasa socială, apartenența etnică, structura gospodăriei, vârsta și invaliditatea. Primul an al anchetei a fost între octombrie 2005 și octombrie 2006, și a constatat într-un sondaj telefonic care a cuprins un număr de 363 724 de persoane adulte din Anglia (cu vârsta de peste 16 ani). Datorită succesului înregistrat, ancheta a fost repetată anual până în 2010. Sport England a valorificat cercetarea din ancheta Active People printr-o analiză amănunțită a datelor, delimitând 19 segmente de piață cu diferite comportamente și atitudini legate de activitățile sportive, pentru a contribui la înțelegerea atitudinilor și motivațiilor populației la nivelul întregii țări – de ce practică și de ce nu practică sporturi. Prin intermediul acestor segmente sunt obținute cunoștințele necesare pentru a putea influența oamenii să participe la activități sportive. Fiecare segment poate fi analizat la diferite niveluri geografice. Este posibil să se descopere care sunt obiceiurile asociate activităților sportive ale persoanelor care locuiesc pe o anumită stradă, care fac parte dintr-o anumită comunitate, autoritate locală sau regiune. Aceste date includ informații privind sporturi specifice practicate, precum și motivul pentru care persoanele practică sporturi, dacă doresc să facă sport și obstacolele în calea practicării unui număr mai mare de activități sportive. Segmentele furnizează informații privind consumul de media și canalele de comunicare, capitalul social, indicatorii de sănătate, inclusiv obezitatea și implicarea într-o sferă culturală mai largă.

Anglia a alocat la începutul anului 2011 un buget de 380 milioane euro programului "Change4Life", care vizează combaterea obezității în rândul populației. Astfel, guvernul britanic dorește încurajarea consumului de alimente sănătoase și practicarea exercițiilor fizice. Milioane de persoane din Anglia au primit *vouchere* în valoare de 50 de lire sterline în acest sens, programul fiind menținut și pentru anii următori.

Nu există o legislație care să reglementeze relația dintre administrația locală și cluburile sportive comunitare, care să oblige administrația locală să acorde un sprijin specific. Cu toate acestea, 38% din cluburi închiriază sau concesionează facilități de la administrația locală. În cazul în care cluburile dețin propriile facilități (21%) tot sunt obligate să plătească tarife locale. Cu toate acestea, în cazul în care sunt o organizație caritabilă sau au statutul de "club comunitar de sportivi amatori" (CASC) - care oferă avantaje similare pentru a fi o organizație caritabilă, dar este mai ușor de obținut, clubul va primi în mod automat o concesiune de 80% din tarifele sale. Administrația locală își poate folosi discreția pentru a permite reducerea cu 100% a ratelor și poate folosi acest lucru indiferent dacă clubul este o organizație caritabilă sau un CASC. 6.715 de cluburi au statut CASC (din cele aproximativ 85.000 în Anglia). Principalele reduceri ale bugetelor administrației publice locale, adoptate de guvernul național începând cu 2010, au condus la o abordare bazată mai mult pe piață în ceea ce privește furnizarea de facilități, cum ar fi cluburile sportive care trebuie să concureze pentru utilizarea facilităților. Accesul la facilități este cea mai importantă amenințare la adresa existenței cluburilor. Astfel, în ciuda faptului că guvernele naționale au strategii sportive, cel mai mare impact

imediat asupra cluburilor sportive nu este legislația, ci gradul de sprijin oferit de administrația locală, în special prin accesul la facilități. Politicile economice ale guvernului central au un impact indirect asupra influențării nivelului acestui sprijin. În general, Anglia are o distribuție inegală a veniturilor în comparație cu alte țări europene. Acest lucru este asociat cu niveluri mai scăzute de participare sportivă, timp liber, voluntariat și un set de indicatori (negativi) referitori la sănătate. Politica economică și socială a guvernului central influențează acest lucru, permițând inegalitățile să crească și stimulând un climat de concurență între indivizi. Un sistem de guvernare prin măsuri de performanță impuse de sus în jos, cum ar fi cele impuse Sport England în Strategia Sportului DCMSpe 2015 și cele impuse de Sport England pe parteneriatele sportive județene, reflectă o încercare de a asigura responsabilitatea pentru finanțarea publică²³.

BELGIA

Belgia nu are o tradiție foarte puternică în domeniul sportului, în afară de fotbal, ciclism și alte câteva sporturi neretribuite.

Belgia este compusă din trei districte lingvistice și comunități etnice distincte (franceză, flamandă și germană). Politicile sportive țin exclusiv de fiecare provincie, guvernul central având responsabilități extrem de limitate. În fiecare comunitate există un minister al sportului. Deoarece fiecare Comunitate acordă finanțări pentru sport doar în comunitatea respectivă, majoritatea domeniilor sportive sunt organizate în federații în fiecare comunitate.

Odată cu reforma instituțională din 1980, Comunitatea franceză este responsabilă pentru politica sportivă și managementul infrastructurii sportive. În 1983, ADEPS (Administrația de educație fizică și sport) a devenit una dintre direcțiile generale ale Ministerului Comunității Franceze. La 1 ianuarie 1994, Comunitatea franceză a transferat Regiunii valone și Comisiei comunitare franceze (COCOF) exercitarea competențelor sale în ceea ce privește infrastructurile sportive. Decretul din 8 decembrie 2006 privind organizarea și subvenționarea sportului în Comunitatea franceză²⁴ reglementează

- drepturile și obligațiile generale ale cercurilor și ale membrilor acestora;
- recunoașterea ca sportiv la nivel înalt, speranță sportivă și partener de formare;
- recunoașterea federațiilor sportive și a asociațiilor sportive;
- burse acordate federațiilor;
- incadrarea;
- formarea instructorilor.

Capitolul V al Decretului menționat abordează și problema subvențiilor. Astfel, conform art 30.1, în fiecare an, Guvernul acordă fiecărei federații sportive, federației sportive recreative și unei asociații sportive recunoscute o subvenție de funcționare fixă. Această subvenție este destinată să acopere o parte din cheltuielile suportate de federațiile și asociațiile recunoscute pentru a asigura atât funcționarea lor de bază în contextul îndeplinirii scopului lor corporativ, cât și remunerarea personalului administrativ al federațiilor sportive recunoscute și asociația menționată la articolul 25 alineatul (1) și personalul directorilor administrativi și sportivi ai federațiilor sportive de agrement și ai asociațiilor sportive. Pentru federațiile sportive și asociații menționate la articolul 25 alineatul (1), subvenția acordată fiecăreia este egală cu cea mai mare subvenție de funcționare acordată în ultimii trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului decret în

²³ https://www.sdu.dk/-/media/files/om_sdu/centre/c_isc/euprojekt/sivsce_wpl.pdf

²⁴ http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=fr&la=F&table_name=loi&cn=2006120866

temeiul dispozițiilor decretului din 26 aprilie 1999 de organizare a sportului în Comunitatea franceză menționat la articolul 51.

În cazul federațiilor sportive de agrement și al asociațiilor sportive, subvenția acordată fiecăreia este egală cu cea mai mare, obținută în ultimii trei ani care precedă data intrării în vigoare a prezentului decret prin adăugarea subvenției de funcționare și a subvenției complementare pusă în lichidare în temeiul dispozițiilor decretului din 26 aprilie 1999 de organizare a sportului în Comunitatea franceză menționat la articolul 51. Subvenția de funcționare forfetară este majorată cu 2,5% în cazul în care federația sau asociația în cauză deține între 20 și 33% sportivi aparținând genului minoritar sau ° 5% în cazul în care federația sau asociația în cauză deține mai mult de 33% din atleții care aparțin genului minoritar. Valoarea subvenției de funcționare forfetară este legată de fluctuațiile indicelui prețurilor de consum. Indicele de bază al prețurilor de consum este în vigoare la 1 decembrie 2007.

Guvernul poate acorda o subvenție complementară pentru a sprijini punerea în aplicare a unui plan de dezvoltare a programelor sportive la nivel înalt, inclusiv pentru personalul sportiv necesar implementării acestuia. În cazul unui eveniment excepțional sau al unei noi situații care implică o federație sau o asociație recunoscută, Guvernul poate, din proprie inițiativă sau la cererea federației sau asociației în cauză, să evalueze factorii care ar putea duce la o schimbare semnificativă, pozitivă sau negativă, în cheltuielile de funcționare și adaptarea în consecință a subvenției fixe anuale de funcționare atribuite acestora.

De asemenea, pentru a încuraja practicarea unui sport în rândul copiilor, în Belgia exista tichetele pentru sport²⁵. Acestea reprezintă un ajutor acordat de Comunitatea franceză pentru promovarea practicii sportive în rândul copiilor cu vârsta cuprinsă între 6 și 18 ani, cu o situație socio-economică fragilă. Tichetul pentru sport poate fi folosit în special pentru: afiliere la un club sportiv; înscrierea pentru un stagiul sportiv; achiziționarea de echipamente. Suma subvenționată pentru tichetele de sport este lăsată la latitudinea autorităților locale.

Având structuri proprii și buget, în Belgia, fiecare aripă comunitară a federațiilor scindate a preluat destinul sportului său în cadrul Comunității, fără a fi nevoite să-și facă griji cu privire la ce se întâmplă cu omologii săi din alte Comunități. Această împărțire are avantaje și dezavantaje.

GERMANIA

Germania nu are o legislație federală specifică activităților sportive, însă Constituția și legea civilă stipulează că cetățenii germani au dreptul de a participa la competiții sportive. La nivel local, fiecare stat și-a dezvoltat propriile reglementări sportive care îi încurajează pe oameni să participe la competiții naționale și internaționale. La nivel federal, Ministerul de Interne este responsabil cu sponsorizarea și promovarea sportului. Politica sportivă germană se bazează pe următoarele principii:

- autonomie;
- finanțarea activităților sportive;
- cooperarea cu organizațiile sportive.

Germania are peste 84 de federații sportive recunoscute. Cele mai importante sunt Confederația Sportivă Germană (Deutscher Sportbund, DSB) și Comitetul Olimpic German. DSB cuprinde toate organizațiile sportive federale și de stat. Multe companii

²⁵ https://www.belgium.be/fr/formation/temps_libre/sport

implicate în activități de educație și știință legate de sport sunt, de asemenea, membre ale DSB. Organizațiile sportive din Germania sunt guvernate de Codul civil. Germania este, de asemenea, un participant activ la competițiile sportive internaționale și promotor al politicilor sportive internaționale.

Unul dintre cele mai importante aspecte ale sportului este finanțarea care este prezentă atât la nivel federal, cât și la nivel regional. Ministerul de Interne a elaborat mai multe reglementări privind finanțarea activităților sportive. Bani primiti de asociații sau companii implicate în astfel de activități primesc finanțare de la bugetul de stat prin subvenții sau prin venituri din loterie. Finanțarea publică poate fi obținută numai dacă:

- proiectul nu poate fi sprijinit prin alte mijloace;
- se poate avea încredere în organizația care primește fondurile;
- fondurile nu vor fi direcționate către alte proiecte;
- beneficiarul este solvabil financiar;
- fondurile sunt garantate.

Guvernul verifică dacă fondurile sunt utilizate în mod corespunzător.

Codul fiscal prevede scutiri de taxe pentru organizațiile sportive non-profit. De asemenea, donațiile către cluburile sportive sunt deductibile.

Impozitele în Germania sunt aplicate la nivel guvernamental federal (Bund), la nivel de stat (Länder) și la nivel municipal (Städte / Gemeinden). Germania are impozite directe și indirecte aplicabile persoanelor fizice și afacerilor. Impozitul pe profit este plătit de societăți, cum ar fi întreprinderile publice și private, societățile cu răspundere limitată, cooperativele, asociațiile și fundațiile. Proprietățile unice și parteneriatele sunt impozitate pe baza sistemului de venituri personale. Fundațiile caritabile, bisericile și cluburile sportive sunt scutite de plata impozitului pe profit²⁶.

Studiile economice efectuate la nivelul UE au arătat că activitățile adiacente precum publicitatea, pariurile sportive etc. contribuie de asemenea la consolidarea bugetelor, o mare parte dintre sumele financiare reîntorcându-se în sport sub formă de finanțare (ex. În Germania 7% din PIB este generat de către activitățile sportive²⁷.

Majoritatea cluburilor care și-au capitalizat secția de fotbal în societăți comerciale SA respectă jurisdicția economică impusă de Liga Profesionistă și de UE. Mai există și societăți FC în comandita pe acțiuni, în care acționarii suportă cu bani proprii deficitul ca atare.

Cele 91.000 cluburi sportive care funcționează în Germania, în cadrul cărora activează mai mult de 27,6 milioane de membri, sunt considerate un liant care consolidează societatea germană. Cifrele au fost date publicității în urma efectuării a două studii inițiate de către Ministerul Federal al Economiei și Tehnologiei din Germania, unul cu tema „Importanța sportului de masă și de performanță în sfera publicității, sponsorizării și drepturilor media”, iar cel de-al doilea referitor la „Importanța economică a consumului de sport în Germania”. Ambele studii au evidențiat faptul că atât sportul de performanță, cât și cel de masă au un rol remarcabil atât în domeniul consumului privat, cu efecte benefice în economia germană, cât și în viața socială.

Presa germană a prezentat concluziile lui Ernst Burgbacher, secretarul de stat din cadrul Ministerului Federal al Economiei și Tehnologiei, după analizarea celor două studii: „Sportul și cluburile sportive sunt piatra de temelie a bunăstării societății și au o contribuție indispensabilă în viața socială din Germania. În același timp, cu

²⁶ <https://www.lawyersgermany.com/sports-law-in-germany>

²⁷ http://www.fssu.ro/wp-content/uploads/2016/10/Strategia-Sportului-Scolar-si-Universitar-pentru-perioada-2016_2032.pdf

veniturile de aproximativ 100 miliarde de euro pe an realizate din vânzări, sportul are o importanță economică specială. Mai exact, prin sport se rulează sume de aproape 90 miliarde de euro pe an, plus încă circa 6 miliarde de euro pe an care sunt cheltuite pentru publicitate, sponsorizări și alte drepturi media. De asemenea, demn de luat în seamă este faptul că 75% din sponsorizări provin de la companiile mici și mijlocii. La toate acestea se adaugă faptul că sportul este un element determinant pentru turism, indiferent că poate fi luat în calcul ca ocupație de agrement, de performanță sau de participare, în timpul liber, la un eveniment sportiv major,„.

Comentând rezultatele studiilor, dr. Thomas Bach, președintele Federației Sporturilor Olimpice din Germania (Comitetul Național Olimpic German) și vicepresedinte al Comitetului Internațional Olimpic, s-a declarat mulțumit la rândul său: "Aceste cifre reflectă nu numai importanța sportului în politica socială, dar și semnificația lui economică. Aici se poate vedea cât de reale sunt impulsurile economice generate de sport, datorită cărora acesta poate fi considerat unul dintre sectoarele economice vitale din Germania"²⁸.

În Germania, Ministerul Federal al Sănătății și Ministerul Federal al Alimentației, Agriculturii și Protecției Consumatorului au elaborat orientări privind „Alimentația sănătoasă și activitatea fizică – Cheia creșterii calității vieții”²⁹, care vor servi drept bază pentru Planul național de acțiune care vizează prevenirea malnutriției, excesului de greutate, sedentarității și afecțiunilor și bolilor cronice generate de acestea. Orientările au cinci domenii de acțiune centrale:

- Politicile (diverse sectoare și domenii)
- Educația și sensibilizarea cu privire la alimentație, activitate fizică și sănătate
- Activitatea fizică în viața de zi cu zi
- Îmbunătățirea calității meselor servite în afara domiciliului (în grădinițe, școli, la locul de muncă etc.)
- Impulsuri pentru cercetare.

Germania a emis orientări naționale care guvernează dezvoltarea spațiilor sportive locale. Aceste orientări sunt utilizate pentru dezvoltarea infrastructurii urbane în sensul promovării unui stil de viață activ. Se iau o serie de măsuri, definite de metodologia „planificarea dezvoltării activității sportive integrate” pentru evaluarea, dezvoltarea și construirea infrastructurii locale pentru activitatea fizică. În etapa de evaluare, se creează un inventar al spațiilor sportive existente și al zonelor de recreere, și se efectuează o evaluare a necesităților acestora, pe baza unui sondaj în rândul populației. Inventarul și necesitățile sunt ulterior echilibrate, prin comparare. În etapa de dezvoltare, se discută rezultatele etapei de evaluare cu părțile interesate și cu factorii de decizie locali, și se instituie un grup de planificare cooperativ intersectorial. În cadrul reuniunilor ulterioare se colectează și se structurează ideile de îmbunătățire a spațiilor sportive și a zonelor de recreere, se discută și se stabilesc prioritățile în legătură cu aceste idei. De asemenea, se discută mijloacele de punere în aplicare a ideilor și se convine asupra unui „catalog de măsuri de îmbunătățire a infrastructurilor locale pentru activitatea fizică” care va fi pus în aplicare. Aceasta include stabilirea și specificarea responsabilităților și a calendarelor de aplicare a măsurilor. Grupul este însărcinat cu punerea în aplicare a catalogului de măsuri. În cazul ideal, grupul monitorizează punerea în aplicare a catalogului de măsuri și evaluează efectele acestuia. În sectorul sportului organizat, Confederația Germană a Sporturilor Olimpice, împreună cu Asociația Medicală Germană și diverse societăți de

²⁸ <https://www.capital.ro/sportul-aduce-germaniei-beneficii-de-100-miliarde-euro-pe-an-162686.html>

²⁹ http://www.bmelv.de/cln_045/nn_749118/SharedDocs/downloads/03Ernaehrung/Aufklaerung/EckpunktepapierGesundeErnaehrung,templateId=raw,property=publicationF ile.pdf/EckpunktepapierGesundeErnaehrung.pdf

asigurări de sănătate au elaborat un program menit să îmbunătățească sănătatea, numit „Marca de Calitate: Sănătate prin Sport”. Cluburile sportive trebuie să îndeplinească următoarele criterii standardizate pentru a primi marca de calitate: oferte orientate către anumite grupuri; instructori calificați; structură organizatorică uniformă; control medical preventiv; să fie susținute de managementul calității; să acționeze ca parteneri de servicii de sănătate activi. Sunt disponibile aproximativ 14 000 de cursuri certificate cu exerciții pentru prevenirea bolilor cardiovasculare, pentru spate și de relaxare, în aproximativ 8 000 de cluburi sportive. Măsuri adiacente precum documentație sistematică, cercuri de calitate și formarea continuă obligatorie pentru instructori garantează un management al calității cuprinzător. Un concept de comunicare complementar cu o bază de date online și dezvoltarea programului „Prescrierea de activitate fizică” în cooperare cu societățile de asigurări de sănătate și cu asociațiile medicale asigură un nivel înalt de eficacitate.

Dezvoltarea politicilor de prevenire în Germania din ultimele două decenii oferă un exemplu de mod în care pot evolua fondurile de asigurări de sănătate ca principal actor în promovarea activității fizice. Începând din 1989, fondurile publice de asigurări de sănătate din Germania au fost obligate prin lege să aibă un rol activ în domeniul prevenirii bolilor și promovării sănătății. În 2000, principalele asociații de fonduri și-au definit, în consecință, domeniile prioritare de acțiune în prevenirea primară. Potrivit acestor definiții, promovarea activității fizice a devenit unul dintre domeniile prioritare. În vederea reglementării și monitorizării calității acțiunilor asociate domeniilor prioritare, fondurile au convenit asupra unor obiective de calitate specificate și au elaborat orientări concrete pentru punerea în aplicare a acestora. O consecință importantă a elaborării acestei politici a fost faptul că majoritatea acestor programe de activități fizice menite să îmbunătățească sănătatea din Germania sunt fie oferite direct, prin fonduri de asigurări de sănătate, fie finanțate de acestea din urmă. Întrucât subvențiile sunt restricționate prin lege la programe de activități fizice bazate pe date concrete și pe calitate garantată, cluburile sportive și alți furnizori de programe de activități fizice menite să îmbunătățească sănătatea care cooperează cu fondurile de asigurări de sănătate și-au îmbunătățit considerabil standardele de gestionare a calității.³⁰

ITALIA

La adoptarea noii Constituții în 1947 (6), legiuitorul italian nu a considerat încă necesar să includă dispoziții referitoare la sport. Cu toate acestea, dezvoltarea remarcabilă a sportului în următoarele decenii și rolul important dobândit de sport în Italia, au făcut ca în Constituția³¹ din 2001 să fie incluse prevederi referitoare la acest subiect. Într-un amendament constituțional care realoca competa legislativă a statului italian și a regiunilor în domeniul sportului a fost adăugat articolului 117. Această realocare a competențelor a avut loc în conformitate cu principiul subsidiarității și a procesului de luare a deciziilor și a îndeplinirii sarcinilor publice cât mai aproape de cetățean. Articolul 117 prevede că reglementarea activităților sportive trebuie să fie efectuată de statul italian și de autoritățile regionale. Competențele legislative privind problemele sportive se află acum în principal în rândul numeroaselor autorități regionale. Cu toate acestea, regulile elaborate de guvernul național vor avea prioritate față de regulile regionale în orice moment.

³⁰ http://ec.europa.eu/assets/eac/sport/library/policy_documents/eu-physical-activity-guidelines-2008_en.pdf

³¹ <https://www.senato.it/documenti/repository/istituzione/costituzione.pdf>

Legislația sportivă italiană prezintă unele caracteristici care nu permit integrarea ei în nici unul dintre cele doua modele (liberal sau intervenționist). Într-adevăr, nu numai că statul italian i-a recunoscut Comitetului Național Olimpic Italian (CONI) atribuțiile ce-i revin prin apartenența la CIO și din poziția sa de vîrf în mișcarea sportivă ca "federație a federațiilor sportive", în plus i-a încredințat în calitate de instituție publică, sarcina de-a promova și dezvolta activitatea pentru binele fizic și moral al cetățenilor. În Italia, legea de baza a sportului s-a născut din voința legiuitorului de a delega funcțiile statului în materie de sport unei organizații publice, CONI.

CONI a fost reglementat prin Legea nr. 426 din 16 februarie 1942, ca entitate publică (preexista o entitate privată, care se ocupa doar cu participarea la Jocurile Olimpice). Acest organism a primit sarcini legate de organizarea și consolidarea sportului național, cu puteri de control, disciplină și supraveghere a tuturor subiecților care se dedică unui sport. Ulterior, structura instituțională a organizării sportive italiene a lui a fost rescrisă de Decretul legislativ din 23 iulie 1999 Nr 242 (așa-numitul „Decretul Melandri”), cu scopul de a reorganiza Comitetul Olimpic National Italian, care a abrogat, de asemenea, l. 426/42. Deși Decretul 242/99 a fost recent modificat și completat prin Decretul 15/2004 a marcat o etapă fundamentală în evoluția reglementărilor sportive. Decretul Meandri, de fapt, chiar dacă este parțial modificat, reprezintă încă punctul de referință al legislației sportive italiene. Cu legea constituțională n. 3/2001, a avut loc reforma articolului 117 din Constituție, care, inserând pentru prima dată cuvântul "sport" în textul actului nostru normativ maxim, a recunoscut regiunilor o putere legislativă concurentă în materie de organizare sportivă.

Statutul sportivului "profesionist" este reglementat de Legea din 23 martie 1981, nr. 91, potrivit căruia atletul profesionist este cel care își obține mijloacele proprii de existență prin desfășurarea de activități sportive cu remunerare și continuitate (articolul 2). Conform art. 2 sunt sportivi profesioniști atletii, dar, de asemenea, antrenori, directori tehnici și sportivi și formatori sportive, care exercită activități sportive cu titlu oneros, cu continuitate în cadrul disciplinelor reglementate de CONI și având calificarea federațiilor sporturile naționale, în conformitate cu regulile emise de federațiile înseși, cu respectarea directivelor stabilite de CONI pentru distincția dintre activitatea de amator și cea profesionistă. Profesionistul în sport, și mai ales sportivul este de obicei încadrat ca un angajat (art. 3), spre deosebire de sectorul sportului amator, în cazul caruia cea mai comună formă de muncă este aceea a lucrătorilor independenți. În primul caz, angajatul este supus puterii organizatorice, ierarhia și disciplina angajatorului, în timp ce în sportul de amatori, serviciul profesional (plătit, de asemenea, pe baza de muncă autonom) ignoră posibilitatea exercitării prerogativelor angajatorului menționate anterior, iar lucrătorul execută în mod independent serviciul profesional dedus în contract.

Ministerul Bunurilor și Activităților Culturale și-a asumat prerogativele cabinetului primului ministru în domeniul sportului. Respectând principiul subsidiarității, conform noii constituții italiene, municipalitățile italiene (8100) și provinciile (103) sunt instituțiile publice cele mai aproape de cetățeni. Responsabilitățile acestora, descrise pe larg în Decretul Legislativ 267 din 18 august 2000) cuprind și domeniul sportului.

În ceea ce privește finanțarea, este important de subliniat încă din start că Guvernul central nu alocă fonduri anuale pentru sport. Cu toate acestea, ministerele guvernului central repartizează fonduri pentru evenimente sportive, cum ar fi pentru educația sportivă în școli, forțele armate). O parte din bugetul public la nivel regional, local și municipal este folosit pentru sprijinirea activităților sportive.

Legile și decretele care reglementează loteria sportivă în beneficiul CONI constituie principala formă de asistență a statului pentru sport.

Legea recentă privind stabilitatea din 2018³² - Legea nr. 205 din 27/12/2017 - prevede, de asemenea, în domeniul dreptului sportiv și al tematicii referitoare la sport. Există trei subiecte abordate: 1) noua figură a agentului sportiv CONI; 2) atleți neprofesioniști; 3) finanțarea proiectelor sportive.

Noua Lege a Stabilității din 2018, la punctul 369 al art. 1, a înființat Fondul unic pentru sprijinirea dezvoltării mișcării sportive italiene.

Același Fond prevede, de asemenea, pentru finanțarea unei contribuții economice în beneficiul tuturor acelor persoane (persoane juridice, asociații etc.), care prezintă un proiect menit să favorizeze inițiativele legate de: încurajarea inițierii practicilor sportive pentru persoanele cu dizabilități; sprijinirea realizării unor evenimente fotbalistice de importanță internațională; garantează dreptul la sport pentru minori (inclusiv prin campanii de sensibilizare); sprijinirea punerii în aplicare a evenimentelor sportive naționale și internaționale ale femeilor.

Fondul în cauză are un buget de 12.000.000 euro pentru 2018, 7.000.000 euro pentru 2019, 8.200.000 euro pentru 2020 și 10.500,00 euro pentru 2021. Vor fi premiați cei care au prezentat la controlul CONI proiecte pe temele menționate mai sus, și vor primi aprobarea și decizia ulterioară a Consiliului de Miniștri emisă în consultare cu ministrul Economiei și Finanțelor.

Un profil valoros al legislației naționale se regăsește în adoptarea unor texte unice sau, în orice caz, a unor măsuri structurate în scopul de a constitui instrumente reale de codificare a dispozițiilor regionale privind sportul. Este vorba despre o ipoteză în care accentul se pune, în esență, pe valoarea socială a activității sportive și pe rolul pe care regiunea, din când în când, îl joacă ca subiect instituțional numit pentru promovarea sa pe teritoriu, cu diferențiere în funcție de cazurile luate în considerare. Având în vedere acest lucru, se remarcă un prim grup de reguli generale, printre care l.r. n. 8/2003 a regiunii Friuli Venezia Giulia, intitulată "Text consolidat privind sportul și timpul liber". Cu această prevedere, administrația regională menționată mai sus a reglementat, într-un mod unitar, o serie de aspecte legate de practica sportivă și promovarea acesteia, cu prioritate pentru realizarea sistemului de facilități sportive, pentru dezvoltarea asociațiilor sportive și pentru inițiativele sportive care fac posibilă recunoașterea valorii turistice. Pe de o parte, prin urmare, fenomenul sportiv este interpretat ca o componentă principală a activităților de agrement legate de timp liber, pe de altă parte, legătura dintre sport și turism, este bazată pe un profil economic regional.

Rolul fundamental recunoscut al caracterului social al sportului apare în Hotărârea în l.r. n. 3/2004, emisă de Regiune Valle d'Aosta. Prin această prevedere, funcția de promovare este îmbunătățită dincolo de nivelul teritoriului regional: este, de fapt, planificată acordarea de subvenții și în favoarea activității concurențiale cu importanță națională și activitatea desfășurată de organele de promovare sportivă recunoscute de CONI. Din punct de vedere organizatoric, și pe baza l.r. n. 3/2004 este necesar să se creeze un organism consultativ, Direcția regională pentru sport, care urmărește formularea de propuneri și elaborarea de avize pe această temă.

În plus față de cele indicate, alte texte legislative sunt construite pe principiul că funcția de promovare trebuie să fie exercitată pentru urmărirea dezvoltării activităților sportive în sens social, ca instrumente pentru formarea persoanei umane, a îmbunătățirii stilului de viață și protecției sănătății cetățenilor: este vorba despre l.r. n. 26/2002 a Regiunii Lombardia, a l.r. n. 26/2004 a Regiunii Basilicata și a l.r. n. 33/2006 a Regiunii Puglia. În special, prima dispoziție menționată vizează coordonarea și reechilibrarea distribuției teritoriale a facilităților sportive cu reabilitarea structurilor existente,

³² <https://www.guidafisco.it/legge-di-stabilita-testo-1416>

promovând, în același timp, organizarea de evenimente și inițiative sportive prin măsuri specifice de sprijin tehnic și financiar. Realizarea obiectivelor politicii sportive este direct legată de funcția de promovare printr-un model concertat de luare a deciziilor, în care sunt implicate mai multe niveluri de guvernare în acest sector. Legea în cauză, de fapt, stabilește Forumul instituțional al sportului, prezidat de consilierul regional responsabil cu această chestiune și compus din consilierii provinciali, care, de asemenea, au competențe în domeniul sportului.

La 5 mai 1966, în cea de-a 212 -a ședință a sa Consiliul Național al CONI la punctul 5 al ordinei de zi a decis înființarea Școlii de Sport a Comitetului Național Olimpic Italian³³. Institutul de Educație este confirmat ca centru de formare avansată, care se adresează tuturor celor care, în timpul sau la sfârșitul unei cariere sportive după absolvire sau în timpul carierei lor profesionale, intenționează să investească într-o calificare tehnică și managerială cu o valoare adăugată ridicată.

S-a creat astfel un model sportiv de succes, care și astăzi, după mulți ani, încă își păstrează forța și originalitatea. CONI este un model unic în lume, iar Școala de Sport, reprezentând angajamentul CONI față de cultura sportivă, confirmă această unicitate. În urmă cu jumătate de secol, ca și astăzi, scopul a fost și este de a instrui personalul foarte specializat, de a face față progresului tehnic, științific și metodologic în domeniul sportului, prin studii, cercetare și schimburi culturale și tehnice cu lumea internațională. În primii 9 ani ai vieții sale au fost organizate 7 cursuri în urma cărora au absolvit 231 Maeștri în sport, dintre care mulți au scris pagini importante de sport italiene: sportivi, antrenori, lideri naționali și internaționali. Chiar și astăzi mulți dintre ei merg la școală, le face plăcere să ofere sfaturi, sugestii, continuă să-si ofere abilitățile extraordinare, pentru a pune la dispoziția sportului italian cunoștințele lor, cu pasiunea care i-a caracterizat întotdeauna.

Activitățile educaționale ale Școlii de Sport fac parte din sistemul european de acumulare și transfer al creditelor de formare și Sistemul Național de Calificări al tehnicienilor sportivi SNaQ. Selecția propunerilor se va baza pe experiența de mulți ani a Școlii care este specializată în formare și se realizează prin întâlnirile cu experți naționali, internaționali și oameni din sport, directori tehnici ai echipelor naționale care comunică între ele, dar, de asemenea, cu manageri care participă anual la sălile de clasă ale SDS și care constituie o rețea a culturii sportive și manageriale italiene. Școala de Sport trebuie să devină tot mai mult punctul de referință pentru departamentele tehnice și centrele de studiu ale federațiilor sportive naționale.

Școlile de Sport regionale sunt structuri ale comitetelor regionale CONI, pe teritoriul lor, care au ca activități formare, documentare, cercetare și difuzarea culturală în sport. Ele au ca referință Școala de Sport pentru liniile științifice, didactice și metodologice, conținutul și programele activităților.

OLANDA

Ministerul Sănătății Publice, Bunăstării și Sportului este responsabil pentru politicile naționale în domeniul sportului și include în mod regulat cluburile sportive în aceste politici. Acest minister se axează pe sport și sănătate, participarea la sport și dezvoltarea talentelor. Bugetul alocat pentru sport de către minister este de 130 de milioane de euro. Ministerul Educației, Culturii și Științei stabilește politicile privind educația fizică și sport în școală. În mod similar cu Danemarca, în Constituția națională din 1848 este inclus și "dreptul civil de asociere". În constituție, guvernul este, de

³³ www.scuoladellosport.coni.it

asemenea, obligat să creeze condiții pentru locuitori pentru dezvoltare civilă și culturală și pentru petrecerea timpului liber. În afară de aceasta, nu există nicio bază juridică elaborată de către guvernul național pentru o politică sportivă distinctă.

Începând cu anii 1960, cluburile sportive au fost folosite din ce în ce mai mult pentru a contribui la politicile guvernamentale naționale și locale. La nivel național, incluziunea socială este un obiectiv politic important, de ex. integrarea minorităților etnice în societate. Cluburilor sportive li s-a atribuit un rol distinct în această politică. Acestea nu sunt niciodată subvenționate direct de către guvernul național, ci prin municipalități sau organisme naționale de conducere pentru sport. Mai multe grupuri țintă sunt subreprezentate în ceea ce privește participarea sportivă și în calitatea de membru al clubului sportiv, iar Ministerul Sănătății Publice, Bunăstării și Sportului susține diferite programe de stimulare a participării sportive și a activităților fizice în grupurile țintă și, indirect, de sprijinire a apartenenței la cluburile sportive. Aceste programe se concentrează, de obicei, pe grupuri precum tinerii ("Tineretul în mișcare", "Sportul este cool", "Participarea tuturor tinerilor la sport", "Vecinătate, educație și sport"), femeile ("Si eu fac sport"), persoanele cu handicap ("Eroi speciali"), grupurile de migranți ("Sportul este cool", "Participarea tuturor tinerilor migranți prin sport") și persoanele în vârstă.

Programele naționale actuale (de exemplu, sportul și activitatea fizică din vecinătate) urmăresc o cooperare strânsă între guvernele naționale și locale, de ex. prin conectarea fondurilor. Programele locale solicită cooperarea între organizațiile locale, cum ar fi școlile, asistența medicală, cluburile de protecție socială, cluburile sportive, organizațiile de cartier, poliția și antreprenorii. Aceste programe se concentrează asupra sportului ca mijloc de atingere a obiectivelor sociale, cum ar fi creșterea participării sociale în general, integrarea socială, un stil de viață sănătos (de exemplu, reducerea excesului de greutate, diabetul și bolile cardiovasculare) și crearea de cartiere sigure. Pentru unele dintre aceste programe naționale, cluburile sportive locale pot participa și pot obține subvenții numai dacă participă la program federația națională sau municipalitatea locală. În alte cazuri, toate cluburile sportive pot solicita un grant.

Un exemplu de program național inițiat de Ministerul Sănătății Publice, Bunăstării și Sportului și Ministerul Educației, Culturii și Științei este "*Impulse community schools, sports and culture*", în care au fost recrutați oficiali "combinați" pentru a spori furnizarea de activități sportive prin stimularea cooperării locale între școli, cluburi sportive și alte sociale. Scopul a fost de a avea în 2012 2.250 de locuri de muncă cu normă întreagă pentru oficialii asociați în program. În 2012, ministrul Sănătății Publice, Bunăstării și Sportului a decis să extindă numărul oficialilor care se asociază pentru 2.900 de locuri de muncă cu normă întreagă până la sfârșitul anului 2016 și să-și extindă sarcinile. În plus, numele oficial a fost schimbat în antrenorii de sport de cartier. În ianuarie 2015, erau 2.607 de locuri de muncă cu normă întreagă pentru acești antrenori de cartier. Ambele ministere continuă să contribuie. Legislația permite voluntarilor cluburilor sportive să primească o remunerație pentru timpul petrecut și cheltuieli de 4,50 euro pe oră (2,50 euro pe oră pentru persoanele mai mici de 23 de ani), cu un maxim de 1 500 euro pe an, fără plata taxei. Aproape jumătate din cluburile sportive olandeze au voluntari care beneficiază de această măsură fiscală. Alte măsuri legislative pentru cluburile sportive privesc un prag al TVA pentru activități de strângere de fonduri (maxim 50.000 de euro, inclusiv venituri din cantină), cursuri pentru membri și o rată adaptată a TVA pentru furnizarea de facilități sportive. Importanța pentru cluburile sportive este și legislația privind loteriile prin care Lotto, inițiată de federațiile sportive naționale, este protejată. O parte din activitățile de susținere ale organelor de conducere pentru cluburile sportive depinde de granturile de la loto. Legislația națională recentă care afectează în mod indirect cluburile sportive este Legea privind asistența socială 2015 și Legea participării

din 2015. Ambele acte redistribuie sarcinile publice între administrația centrală și cea locală. Legea privind asistența socială din 2015 a redesenat legislația introdusă în 2007. Aceasta a necesitat acordarea de asistență socială municipală, cum ar fi pentru persoanele cu handicap, vârstnicii sau bolnavii psihici, în scopul de a încorpora personalul voluntar de îngrijire. Legea din 2015 a redus bugetul pentru sprijinul social public cu 140 de milioane de euro. Actul de participare își propune să ajute oamenii să găsească un loc de muncă remunerată. Munca voluntară este văzută ca un înlocuitor și o pregătire utilă. Deși sportul poate contribui la realizarea obiectivelor politicii, sportul nu este menționat în niciun act specific.

Cele douăsprezece provincii din Olanda sprijină în principal programele de dezvoltare locală și acționează ca intermediari între nivelurile local și național. Provinciile finanțează consilii sportive provinciale pentru a sprijini organizațiile sportive, cum ar fi cluburile sportive, și oferă informații, cunoștințe și sfaturi cluburilor sportive. Nu există relații juridice și nici legi la nivel regional. Sprijinul și politicile la acest nivel au devenit mai puțin importante, deoarece mai puține provincii au o politică sportivă distinctă. Motivul pentru care sportul nu este o chestiune juridică la nivel regional este faptul că în Olanda orice problemă poate fi reglementată doar la două din cele trei niveluri politice (naționale, regionale sau locale).

Administrația locală are în mod normal un set de politici pentru sporirea participării sportive și dezvoltarea facilităților sportive. Furnizarea de facilități de către comunități a crescut în anii șaiszeci și șaptezeci, alături de dezvoltarea statului bunăstării și determinată de cererea tot mai mare. Cele 393 de municipalități din Olanda au un buget anual total pentru sport de 1,4 miliarde de euro, cea mai mare parte fiind pentru construirea și întreținerea facilităților sportive. Administrațiile locale oferă facilități cu taxe reduse cluburilor sportive, dar nu sunt obligate din punct de vedere juridic să facă acest lucru. Alocarea subvențiilor locale și reducerea taxelor au fost legate de decenii de gradul de participare a tinerilor la cluburile sportive, însă în ultimii ani acest lucru se schimbă și se cere o contribuție mai largă la societatea locală.

În 2012, două treimi din cluburile sportive au raportat scăderea subvențiilor de la municipalitatea locală față de anul precedent. În 2013, 93% din municipalitățile locale din Olanda și-au redus efectiv bugetul pentru sport sau intenționau să facă acest lucru în viitorul apropiat. Cu toate acestea, în alte domenii de politici, reducerile economice par a fi mai severe. Ca urmare a reducerilor recente ale bugetelor sectorului public municipal, organizațiile de voluntariat sunt încurajate să joace un rol mai important în menținerea facilităților sportive sau în punerea în aplicare a unei noi legislații, cum ar fi Legea de sprijin social și Legea participării. De exemplu, cluburile sportive pot oferi posturi de voluntari persoanelor care nu pot găsi locuri de muncă remunerate, de ex. în menținerea facilităților sportive locale, cum ar fi piscinele. Organizațiile voluntare pot avea o sensibilitate mai mare la nevoile locale. Situația este similară în Anglia, unde din 2010 dorința guvernului național de a micșora statul și de a extinde voluntariatul ca parte a unei "mari societăți" a coincis cu reduceri majore ale bugetelor locale. Cluburile sportive locale sunt, de asemenea, invitate să participe la programe de politică națională în care se alătură forțele naționale și locale în scopul sporirii vieții active, a coeziunii sociale etc. Cluburile sportive pot adapta activitățile membrilor și pot oferi servicii sportive cu prag scăzut pentru ne-membri în cartier sau în școli pentru a susține aceste programe. Cluburile sportive care nu doresc sau nu pot oferi aceste servicii suplimentare pot pierde uneori (o parte din) subvențiile lor locale, cum ar fi o reducere a chiriei pentru facilități sportive sau compensații pentru impozite. Pentru a participa la aceste programe, cluburile trebuie să investească timp și energie în activități noi pentru oameni, dintre care majoritatea nu ar deveni membri ai clubului. De exemplu, s-a constatat că cluburile

sportive care au furnizat cursuri de formare pentru școli nu au atras mulți membri tineri noi. Cu toate acestea, cluburile sportive continuă să organizeze activități în cadrul acestor programe municipale. Programele fac clubul mai vizibil în comunitate și pot atrage noi membri în viitor.

Mai multe responsabilități de reglementare sunt descentralizate și aparțin jurisdicției municipalităților. Fiecare municipalitate are propriul Regulament Local General (APV). APV este colecția de reglementări municipale în domeniul ordinii și siguranței publice. Cluburile sportive trebuie să plătească o taxă pe proprietate pentru facilitățile sportive. În unele municipalități, cluburile sportive primesc o subvenție pentru a compensa această taxă. În plus, cluburile sunt taxate pentru utilizarea drumurilor publice pentru evenimente.

În Olanda, federațiile sportive sunt organizate în funcție de sport. În unele cazuri, o federație reprezintă două sau mai multe sporturi conexe, cum ar fi înotul, poloul de apă, scufundările și înotul sincronizat. În 2015, 76 de federații sportive au fost afiliate la Comitetul Olimpic Olandez (NOC * NSF), care este organizația națională care reunește toate federațiile. Federațiile sportive organizează concursuri la toate nivelurile, de la turnee locale până la naționale și internaționale. Federațiile oferă cursuri de formare pentru antrenori, arbitri, personal administrativ și de management. Mulți voluntari din cluburile sportive participă la aceste cursuri. Majoritatea federațiilor organizează, de asemenea, conferințe pentru a informa cluburile și reprezentanții acestora cu privire la ultimele evoluții din domeniul lor. Aproape 5.000 de voluntari la nivel național și regional fac o mare parte din activitatea de guvernare din cadrul federațiilor. Trei sferturi din federații au plătit, de asemenea, personalul, în valoare de 1200 de locuri de muncă cu normă întreagă. Conceptul așa-numitelor cluburi deschise, lansat recent de Comitetul Olimpic Olandez, vizează intensificarea cooperării între cluburile sportive și alte organizații locale. Acestea sunt cluburi care se concentrează nu numai pe nevoile propriilor membri, ci și pe (potențialii) participanți la sport și pe comunitate în general. Cluburile deschise pot depăși interesele propriului lor sport și pot lucra împreună cu alți furnizori de sport și / sau cu alte sectoare (de exemplu, îngrijirea sănătății, munca în folosul comunității, educația). Cluburile participă la activități locale cum ar fi organizarea de activități sportive în școli și în Săptămâna Națională a Sporturilor, dar participa și la rețelele locale. În 2013, cercetarile au constatat că 32% din cluburile sportive îndeplinesc criteriile unui club deschis. Cu toate acestea, au constatat, de asemenea, că 45% din cluburile sportive din Olanda consideră că cluburile sportive există doar pentru a oferi oportunități sportive exclusiv membrilor lor. Doar un sfert dintre cluburile sportive au considerat că ar trebui să joace un rol mai important în cadrul comunității și să participe la programele guvernamentale³⁴.

SPANIA

Constituția Spaniei prevede la art 43, alin 3 că “puterile publice vor sprijini educația sanitară, educația fizică și sportul. Ele vor facilita petrecerea adecvată a timpului liber”. De asemenea, articolul 148, alin 19 conferă regiunilor autonome dreptul de a-și asuma competențe cu privire la “promovarea sporturilor și utilizarea adecvată a timpului liber;”

Articolul 148.1 din Constituția spaniolă din 1978 permite celor 17 comunități autonome ale Spaniei să promoveze sportul. În timp ce autonomia lor face dificilă generalizarea între acestea, comunitățile își administrează propriile servicii de sprijin

³⁴ https://www.sdu.dk/-/media/files/om_sdu/centre/c_isc/euprojekt/sivsce_wp1.pdf

pentru sport, oferă finanțare regională cluburilor și federațiilor la nivel regional, construiesc facilități, organizează competiții și sprijină formarea și cercetarea. Astfel, acestea au o gamă largă de funcții. Comunitățile autonome fac apeluri anuale pentru propuneri, la care cluburile sportive și federațiile sportive își pot prezenta proiectele pentru a obține o finanțare nerambursabilă. Acordarea unei subvenții nu este întotdeauna garantată, iar suma depinde de resursele economice ale guvernului regional. Acordarea acestor granturi obligă în mod legal destinatarul să îndeplinească cerințele de acordare. De exemplu, în 2014, guvernul Comunității Autonome Navarra a acordat diferite tipuri de subvenții cluburilor sportive din regiune: în primul rând, un total de 140.695 de euro pentru lansarea de spectacole sportive; în al doilea rând, 191,379 EUR pentru participarea la competițiile oficiale naționale și interregionale ale cluburilor sportive, neprofesionale cu participare individualizată; și, în al treilea rând, 1,607,124 de euro pentru participarea la competițiile oficiale ale cluburilor sportive în ligile naționale și interregionale. În 2014, 67,41% din veniturile federațiilor sportive regionale au fost generate de ei înșiși, iar restul au provenit din subvenții publice.

Conform Legii sportului din 1990³⁵, Titlul II, art. 7, „1. Acțiunea Administrației de Stat în domeniul sportului corespunde și va fi exercitată direct de către Consiliul Superior al Sportului, cu excepția cazurilor de delegare prevăzute de prezenta lege.

2. Consiliul Superior al Sportului este un organism autonom de natură administrativă atașat Ministerului Educației și Științei. Guvernul va putea să modifice această subordonare.

3. Președintele și consiliul de administrație sunt organele de conducere ale Consiliului Superior al Sportului”.

Conform art 10 al legii, „În cadrul Consiliului Superior al sportului se constituie o Comisie de Management alcătuită din reprezentanți ai administrației de stat, regiuni autonome entități locale și federații sportive spaniole, a cărei președinție revine președintelui Consiliului. De asemenea, vor face parte din această Comisie persoane cu prestigiu recunoscut în lumea sportului desemnate de președintele Consiliului Superior al Sportului. Componenta și funcționarea comitetului director vor fi stabilite prin regulament.

2. Competențe specifice ale Comisiei, printre altele, sunt:

a) Autorizează și revocă, în mod motivat, constituirea federațiilor spaniole sportive.
b) să aprobe definitiv statutele și regulamentele Federațiilor Spaniole Sportive, Ligile Profesionale și Grupurile Cluburilor, autorizându-le înregistrarea în Registrul Asociațiilor Sportive corespunzător.

c) Numeste membrii Comitetului spaniol de disciplină sportivă.

d) Se suspendă motivat și în forma provizorie, președintele și alți membri ai organelor de conducere și de control ale federațiilor sportive spaniole și ligi profesionale, și convoca astfel de organisme corporative în cazurile menționate la articolul 43.b a) și c) din prezenta lege.

e) Să recunoască existența unui sport în sensul prezentei legi.

f) Să califice competițiile oficiale de caracter profesional și de stat.

g) să autorizeze înregistrarea federațiilor sportive spaniole în cadrul federațiilor sportive internaționale.

h) Autorizează înregistrarea societăților comerciale cu profil sportiv în Registrul asociațiilor sportive.

³⁵ <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1990-25037>

Legea spaniolă prevede la art 36 că Federațiile sportive spaniole au propriul sistem de administrare și management al bugetului și capitalului, cu următoarele reguli aplicabile, în orice caz:

a) pot promova și organiza concursuri sportive și activități destinate publicului, care trebuie să aplice profiturile financiare, dacă există, la angajarea în scopuri corporative.

b) să perceapă și să transfere proprietățile imobiliare, să accepte împrumuturi și să emită certificate reprezentative pentru o datorie sau o parte proporțională a capitalului, cu condiția ca aceste instrumente juridice să nu compromită ireversibil capitalul entității sau scopul său corporativ.

Atunci când sunt implicate bunuri imobiliare care au fost finanțate total sau parțial de fonduri publice de stat, va fi obligatoriu să dețină autorizația Consiliului Superior al Sportului pentru a le percepe sau a le transfera.

c) În mod complementar, pot desfășura activități de natură comercială, industrială, profesională sau de serviciu și își pot folosi bunurile și resursele pentru aceleași obiective sportive, dar în niciun caz nu vor putea împărți profiturile între membrii lor.

d) vor putea să suporte costuri de natură multianuală fără autorizarea Consiliului Superior al Sportului, în cazul în care natura costului sau un procentaj al acestuia în raport cu bugetul încalcă criteriile stabilite în reguli.

e) Se vor prezenta anual auditurilor financiare și, în cazul managementului, rapoarte limitate de revizuire cu privire la totalitatea costurilor. Aceste acțiuni pot fi puse în funcțiune și compensate de Consiliul Superior al Sportului.

Art 76 alin 6 arată ca încălcările foarte grave care implică societățile sportive comerciale cu răspundere limitată sunt considerate următoarele: b) nerespectarea obligației de a depune un raport de audit asupra conturilor anuale sau a raportului de management în perioadele sau în termenii stabiliți în prezenta lege.

De asemenea, tot în ceea ce privește managementul, dispozițiile suplimentare ale legii sportului, cea de-a șaptea dispoziție, stipulează că:

“4. Membrii consiliilor de administrație ale acestor cluburi vor fi răspunzători în mod solidar pentru rezultatele financiare negative care sunt generate în perioada de management a acestora. Aceste rezultate vor fi adaptate ținând cont de excepțiile declarate de auditori. Anul financiar va începe la data de 1 iulie a fiecărui an și se va încheia în 30 iunie următor. Înainte de începerea fiecărui exercițiu financiar, consiliul de administrație va depune o garanție bancară în favoarea clubului cu liga profesionistă, care garantează răspunderea sa și care atinge cincisprezece la sută din bugetul de costuri.

Garanția va fi executorie de către liga profesionistă și poate fi solicitată anual pe întreaga perioadă a administrării sale. Acțiunea de răspundere poate fi aplicată:

Prin Club, printr-o rezoluție a Adunării sale, obținută cu o majoritate simplă de cei prezenți.

În subsidiar, de către membrii care reprezintă 5% din numărul total al acestora.

În orice caz, când au trecut patru luni de la închiderea exercițiului financiar de către liga profesională relevantă și de către Consiliul Superior al Sportului.

Condițiile și circumstanțele în care Consiliul de administrație, în perioadele de mandatare și cu condiția ca acestea să fie consecutive, să poată compensa garanțiile cu care se confruntă rezultatele financiare pozitive din anii precedenți sau din anii următori sau cele în care au avut loc pierderi, va fi determinată de procesul de reglementare.

Calculul sumelor compensate la care se face referire în această secțiune se va face de la începutul angajării auditurilor efectuate sub controlul ligii profesionale”.

Legea 13 din 31 martie 1980³⁶ are ca scop promovarea, orientarea și coordonarea educației fizice și a sportului ca factori esențiali în formarea și dezvoltarea integrală a persoanei. La articolul 2 al legii menționate este prevăzut că educația fizică face parte din sistemul educațional, încurajează sportul și inspiră sportul pentru toți, iar puterile publice vor încuraja educația fizică și sportul, facilitând mijloacele pentru o utilizare adecvată a timpului liber. Art 3 dispune ca:

1. Organizarea administrativă pentru promovarea și coordonarea activităților fizice și sportive este inspirat de principiile descentralizării funcțiilor și a reprezentativității persoanelor și entităților.

2. Consiliul Superior pentru Sport, un organism autonom în cadrul Ministerului Culturii, va îndeplini funcțiile atribuite pe care aceasta lege le atribuie administrației generale a statului, fără a aduce atingere celor rezervate pentru aceasta autoritate sau în mod expres altor autorități publice.

3. Regiunile autonome și preautonome, pe baza principiilor prevăzute la articolele primul și al doilea, cu competență și să promoveze activitățile și practicile fizice și sportive, în conformitate cu dispozițiile din statutul său sau dispoziții de reglementare.

4. Consiliile Provinciale exercită în aceste chestiuni competențele care le sunt conferite prin prezenta lege și regulamente care le dezvoltă, precum și toate activitățile necesare pentru a promova și difuza cultura fizică și sportul în teritoriile lor respective.

5. Municipality, în conformitate cu propriul sau cadru legal și în colaborare cu alte administrații și asociații publice și organizațiile sportive, își exercită atribuțiile și de a efectua serviciile ce ii revin în domeniu și, în special, următoarele:

a) să dezvolte politica fizică sportivă și să gestioneze, cu ajutorul corespunzător, utilizarea integrală a facilităților publice în domeniul său teritorial.

b) să mențină un recensământ al facilităților sportive de pe teritoriul său, precum și starea sa de conservare, asigurând personalul adecvat pentru utilizarea lor.

c) să asigure conformitatea cu legislația urbanistică privind rezervarea de spații și zone pentru practicarea sportului.

d) să organizeze concerte și acorduri cu entități publice sau private pentru îndeplinirea scopurilor prezentei legi.

Statul, prin intermediul Consiliului Superior al Sportului, este obligat să asigure o coordonare permanentă și eficientă a administrațiilor publice în promovarea și diseminarea culturii fizice și a sportului, precum și în programarea globală și construirea de facilități cu criterii de descentralizare.

În ce privește organizarea instituțională din Spania, instituțiile care au un rol în reglementarea domeniului sportului în Spania sunt: Consiliul Superior al Sportului³⁷, Adunarea Generală a Sportului³⁸, federațiile sportive³⁹, cluburi și societăți anonime sportive⁴⁰.

Consiliu pentru Sport a elaborat un Plan Strategic Național pentru dezvoltarea sportului în perioada 2010-2020: "Planul Integral A + D". În cadrul acestuia au fost incluse următoarele obiective:

- 1) creșterea nivelului participării sportive a populației;
- 2) generalizarea sportului la copii de vârstă școlară;
- 3) promovarea sportului ca instrument de incluziune socială și

³⁶ <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-1980-7635>

³⁷ <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2008-15366>

³⁸ <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1993-13321>

³⁹ <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1991-30862>

⁴⁰ <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1999-15686>

4) înregistrarea de progrese în ceea ce privește egalitatea între participarea bărbaților și a femeilor.

Politica pentru copiii de vârstă școlară include promovarea educației fizice la școală, promovarea activității fizice și practicarea sportului în sistemul educațional în general și coordonarea activității părților interesate în sistemul sportiv.

Din cele 15 programe propuse în Planul Strategic, patru dintre ele au fost explicit legate de aspectele incluziunii sociale: activități fizice și sportive pentru persoanele cu handicap (programul 4), activități fizice și sportive pentru persoanele în vârstă (programul 6), activități fizice și sportive pentru incluziunea socială (programul 7) și adevărata egalitate între bărbați și femei (programul 9). Aceste politici oferă îndrumări pentru cele 17 comunități autonome, cu care a fost elaborat planul strategic⁴¹.

În Spania, se face o distincție între consiliile provinciale și cele municipale. Organele de conducere provinciale coordonează în general și acordă asistență tehnică municipalităților care alcătuiesc provincia. Municipalitățile subvenționează cluburile sportive pe teritoriul lor. Acestea au un rol decisiv în construirea și gestionarea facilităților sportive locale și dezvoltarea de programe sportive pentru toate vârstele. De asemenea, acestea acoperă costurile de funcționare ale instalațiilor locale. Prin lege, consiliile orășenești care deserveșc populații de peste 20.000 de locuitori au obligația de a furniza servicii sportive cetățenilor lor (conform Legii care reglementează autoritățile fiscale locale 7/1985 din 2 aprilie capitolul III articolul 26). De obicei, municipalitățile fac apeluri anuale de licitații deschise, competitive pentru a subvenționa activitatea cluburilor sportive și a cluburilor de top din oraș. Criteriile de finanțare variază - însă ar putea include numărul de echipe pe care le are clubul, promovarea sportului pentru femei, participarea la campaniile de interes public etc. Astfel, municipalitatea alocă fonduri cluburilor sportive care contribuie la obiectivele sale. Această finanțare are o obligație legală de a îndeplini condițiile de acordare a granturilor. Cluburile nu primesc o subvenție automată. De exemplu, orașul Valencia face două cereri de propuneri anuale deschise și competitive pentru subvenționarea activităților cluburilor sportive și a cluburilor de top din oraș. Primii beneficiază de o finanțare anuală de 225.000 €, iar ultimii 625.000 € (sume totale care sunt împărțite între cluburile care concurează pentru finanțare). Indicatorii utilizați pentru evaluarea propunerilor sunt publici. În cazul cluburilor sportive pentru sporturi de echipă, se acordă puncte pentru numărul de echipe pe care le are clubul (până la 35 de puncte), categoria primei echipe (până la 20 de puncte), numărul de licențe (până la 20 puncte), evaluarea proiectului sportiv (până la 120 de puncte), promovarea sportului pentru femei (până la 10 puncte), participarea la campaniile de interes public (până la 30 puncte), participarea la programele de formare sportivă municipală (până la 10 puncte) și procentul resurselor proprii ale proiectului sportiv și autofinanțare (până la 20 de puncte). Punctele de referință sunt diferite în cererile de propuneri pentru subvenții de club de nivel superior. De exemplu, în cazul sportului de echipă, criteriile luate în considerare sunt clasificarea obținută de prima echipă din sezonul precedent în competiția națională (până la 30 puncte) sau internațională (până la 20 puncte), clasificarea obținută de prima echipă din sezonul curent în competiția națională (până la 30 puncte) sau internațională (până la 20 de puncte), numărul de jucători care au obținut licențe în prima echipă, care s-au născut în Comunitatea Valenciană (până la 10 puncte), numărul de jucători înscrși de oricare dintre echipele naționale (până la 10 puncte), numărul de licențe sportive ale clubului (până la 30 puncte), numărul de echipe din categoriile inferioare care participă la competițiile oficiale (până la 15 puncte), evaluarea proiectului sportiv (până la 120 puncte), participarea la campaniile de interes public (până la 30 de puncte), participarea

⁴¹ https://www.sdu.dk/-/media/files/om_sdu/centre/c_isc/euprojekt/sivsce_wp1.pdf

la programele de formare sportivă municipală (până la 10 puncte) și procentul resurselor proprii ale proiectului sau s elf-finanțare (până la 20 de puncte). Astfel, pentru ambele tipuri de cluburi, criteriile de finanțare sunt publice și clare. În toate cazurile, cluburile cărora li se acordă subvenții trebuie să îndeplinească obligațiile care decurg din Legea 38/2003 privind subvențiile, precum și obligațiile descrise în normele municipale care reglementează subvențiile. Astfel, în Spania cea mai mare influență guvernamentală asupra cluburilor sportive este la nivel local și regional, datorita furnizării de facilități și respectiv, acordarea de granturi.

În Spania, există 65 de federații sportive naționale constituite în mod legal, împărțite între 30 de federații olimpice, 30 de federații non-olimpice (care nu apar în programul olimpic) și 5 federații sportive dedicate dezvoltării și organizării diferitelor sporturi și integrării sportivilor cu dizabilitati fizice, psihologice și senzoriale. Federațiile selectează, de asemenea, echipele naționale ale sportivilor reprezentativi în sportul lor. Rolul federației sportive naționale este definit de Legea Sportului Național din 1990 (Legea 10/1990). Federațiile sportive naționale sunt finanțate prin subvenții acordate de Consiliul Superior al Sportului, sub rezerva unor acorduri privind obiectivele lor, programele lor sportive, propunerile lor și structura lor organică și taxele de afiliere colectate de cluburile sportive care le aparțin. Granturile acordate de guvernul național - prin intermediul Consiliului - au reprezentat 23,8% din veniturile federațiilor sportive naționale în 2014 (în 2007 acestea au fost de 34,8%). Federațiile sportive regionale (comunitati autonome) organizează, gestionează și reglementează competițiile sportive la nivel autonom. De regulă, acestea nu oferă resurse economice cluburilor sportive regionale. Cluburile sportive sunt finanțate din taxele plătite de membri, veniturile provenite din programele de formare sportivă și din resursele economice pe care le pot obține prin subvenții acordate de guvernele regionale, organele de conducere provinciale și municipalități.⁴²

O situație specială s-a înregistrat în Spania în noiembrie 2009, când mai multe informații detaliate transmise de către cetățeni au atras atenția Comisiei asupra unui posibil regim fiscal preferențial privind impozitul pe profit în favoarea a patru cluburi sportive din Spania, respectiv Athletic Club Bilbao, Club Atlético Osasuna (Navarra), FC Barcelona și Real Madrid CF, în raport cu alte societăți sportive cu răspundere limitată. Articolul 19 alineatul (1) din „ley del deporte” din 1990 (Legea 10/1990)⁴³ a obligat toate cluburile sportive profesionale din Spania (*clubes deportivos*) să se transforme în societăți sportive cu răspundere limitată (*sociedades anónimas deportivas*). Justificarea măsurii a fost că multe cluburi fuseseră gestionate în mod deficient deoarece nici membrii, nici administratorii lor nu purtau nicio răspundere financiară pentru pierderile economice. Scopul a fost acela de a stabili, odată cu noua societate sportivă cu răspundere limitată, un model de responsabilitate economică și juridică pentru cluburile care desfășoară activități profesionale, în scopul de a spori șansele acestora la o bună gestionare. „A șaptea dispoziție adițională” (denumită în continuare „DA 7a”) din Legea 10/1990 scutește de la această conversie obligatorie cluburile de fotbal care au înregistrat un sold pozitiv în ultimii 4-5 ani. În conformitate cu preambulul legii, scutirea se bazează pe faptul că aceste cluburi au demonstrat „o bună gestiune corporativă” și nu ar avea nevoie de această conversie. Ele își pot menține structura juridică actuală specifică unui club, cu excepția cazului în care adunările lor generale convin altfel. S-a dovedit că singurele cluburi care au îndeplinit această condiție au fost Athletic Club Bilbao, Club Atlético Osasuna (Navarra), FC Barcelona și Real Madrid CF. Legea nu menționează în

⁴² https://www.sdu.dk/-/media/files/om_sdu/centre/c_isc/euprojekt/sivsce_wp1.pdf

⁴³ <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1990-25037>

mod explicit numele acestor patru cluburi care au beneficiat în cele din urmă de această scutire. Acestea nu s-au transformat în societăți sportive cu răspundere limitată, deși ar fi avut dreptul să o facă. Tratatul fiscal aplicat cluburilor sportive deviază de la regimul fiscal aplicat societăților cu răspundere limitată, care se supun regimului general al impozitării profitului societăților comerciale. Cluburile sportive sunt entități non-profit (*Entidades sin ánimo de lucro*) care, ca atare, se califică pentru o scutire parțială de la plata impozitului pe profit, conform articolului 9 alineatul (3) litera (a) din Legea spaniolă privind impozitarea societăților comerciale (*Ley del Impuesto sobre Sociedades*). Ca urmare a acestei scutiri parțiale, în baza articolului 28 alineatul (2) din Legea privind impozitarea societăților comerciale, cluburile scutite, în calitate de entități non-profit, plătesc impozit pe profit pentru veniturile lor comerciale la o cotă redusă de 25 % în loc de cota generală de 30 % (care a fost de 35 % până în 2006 și de 32,5 % în 2007).

Legea sportului din Spania nu prevede o perioadă de timp pentru o eventuală reevaluare a acestui tratament specific. Astfel, doar cele patru echipe calificate inițial au posibilitatea de a beneficia de un statut fiscal favorabil de „club sportiv”, indiferent de modul în care evoluează stabilitatea financiară a celorlalte echipe. Nicio echipă viabilă din punct de vedere comercial nu se poate reconverti la statutul de club

În decizia de inițiere, Comisia a stabilit că cele patru cluburi de fotbal în cauză se califică drept organizații non-profit. Aceasta nu exclude calificarea acestora drept întreprinderi în conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat. Activitățile sportive profesionale care beneficiază de sprijin sunt de natură comercială. Aceste activități generatoare de venituri sunt de natură economică și sunt desfășurate într-o concurență acerbă cu alte mari cluburi europene de fotbal profesionist. Sursele de venit sunt corelate cu succesul echipelor la competițiile sportive. La rândul său, acest succes depinde foarte mult de volumul fondurilor aflate la dispoziția cluburilor pentru a atrage sau pentru a păstra cei mai buni jucători și antrenori. Diferențierea fiscală poate favoriza în mod selectiv cele patru cluburi. Prin urmare, Comisia a concluzionat în mod preliminar în decizia de inițiere că cele patru cluburi sportive în cauză se bucură de un avantaj sub forma unei cote de impozitare preferențiale care nu se justifică prin natura sistemului fiscal. Diferențierea fiscală dintre acestea și alte cluburi este un efect cauzat de Legea 10/1990, care a evidențiat un număr limitat de beneficiari. În plus, Comisia a constatat că acest avantaj derivă din resursele de stat, întrucât statul renunță la eventualele venituri fiscale, și a concluzionat că ajutorul acordat cluburilor de fotbal profesionist are efect asupra concurenței și a schimburilor comerciale dintre statele membre.

Spania confirmă faptul că Legea 10/1990 impune cluburilor care participă la competiții profesionale să se transforme în societăți sportive cu răspundere limitată. Aceasta subliniază faptul că normele fiscale privind impozitarea organizațiilor non-profit nu vizează doar cluburile de fotbal, ci toate entitățile non-profit. Pentru toate aceste entități, legislația prevede că acestea trebuie să plătească un impozit pe profit de 25 % pentru profiturile pe care le realizează în cadrul activităților cu caracter comercial desfășurate. Prin urmare, veniturile obținute din sportul profesionist sunt supuse impozitării. Tratatul aplicat cluburilor sportive ar fi, astfel, o măsură generală, aplicabilă tuturor entităților non-profit. La 9 februarie 2015, Spania a informat Comisia cu privire la o modificare a normelor în materie de impozit pe profit prin legea 27/2014 din 27 noiembrie 2014 privind impozitarea societăților (*del Impuesto sobre Sociedades*), prin care cota generală a impozitului pe profit de 30 % va fi redusă la 28 % în 2015 și la 25 % începând cu 2016. Acest lucru înseamnă că societățile sportive cu răspundere limitată se vor supune, începând din 2016, unei cote de impozitare a societăților de 25 %. Din 2016, potrivit observațiilor Spaniei, nu va mai exista o impozitare diferită între cluburi și societățile sportive cu răspundere limitată. Spania amintește faptul că, în conformitate cu

articolul 30 din *Real Decreto 177/1981 sobre clubs y federaciones Deportivas*, venitul pe care un club îl realizează prin vânzarea terenurilor sau a infrastructurii sale sportive trebuie reinvestit în construirea sau îmbunătățirea bunurilor de aceeași natură.

Printr-o cotă de impozitare mai mică, schema de ajutor introdusă prin Legea 10/1990 permite ca patru cluburi să beneficieze de un avantaj care provine din resurse de stat, deoarece statul renunță la eventualele venituri fiscale. Acest avantaj provine dintr-o reducere a sarcinilor economice, cum ar fi sarcinile fiscale incluse în mod normal în bugetul unei întreprinderi. Această cotă de impozitare mai mică reprezintă resurse de stat la care Statul a renunțat, iar măsura este imputabilă Statului deoarece rezultă din aplicarea Legii 10/1990. Comisia constată că, prin Legea 10/1990, Spania a introdus în mod ilegal un ajutor sub forma unui privilegiu fiscal aplicat societăților în favoarea cluburilor Athletic Club Bilbao, Club Atlético Osasuna, FC Barcelona și Real Madrid CF, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

UNGARIA

Constituția Ungariei stabilește dreptul cetățenilor și rezidenților de a atinge cel mai înalt nivel de sănătate fizică și mentală. Acest drept este asigurat de guvernul maghiar prin facilitarea accesului regulat la activitate fizică.

Organizațiile guvernamentale naționale și legislația trebuie înțelese în cadrul tranziției rapide de la socialismul de stat la o economie de piață liberă, care a început în 1998/9. Relația dintre guvernul național și sport s-a schimbat de la controlul și finanțarea de la nivelul central. Tranziția a implicat mai multe guverne diferite începând cu 1989 și, prin urmare, a existat o discontinuitate în politica din domeniul sportului. De asemenea, a implicat redefinirea relației dintre stat și societatea civilă⁴⁴.

Ministerul Tineretului și Sportului a înlocuit în 1999 Agenția națională pentru Educație Fizică și Sport. Aceasta schimbare structurală a însemnat și o nouă abordare guvernamentală a domeniului sportului. Începându cu anii 2000-2001 se constată o reducere graduală a implicării statului, cu scopul de a spori independența organizațiilor sportive.

Conform art 54 din Legea Sportului, rolul ministerului este de a concepe și implementa politica națională în domeniul sportului. Guvernele locale au obligația, stabilită prin lege, de a sprijini activitatea sportivă din teritoriu. Ele determină și realizează dezvoltarea pe termen lung a obiectivelor politicilor locale în domeniul sportului. În acest scop, autoritățile locale construiesc și dezvoltă facilități sportive, sprijină organizarea de evenimente sportive și participă la implementarea politicii naționale în domeniul sportului.

Legea sportului din 2004 stabilește înființarea Consiliului Național al Sportului, un organism consultativ al guvernului pe probleme și politici strategice în domeniul sportului.

La sfârșitul anilor 2000 Ungaria a adoptat o nouă lege, mult mai extinsă, a sportului, care înlocuiește legea existentă până atunci. Această lege conține un set cuprinzător de reglementări referitoare la diferite aspecte din domeniul sportului. În anul 2004 Parlamentul Ungariei a adoptat o nouă lege a sportului⁴⁵, pentru a completa și modifica legea din 2000. Ambele legi sunt în vigoare.

⁴⁴ https://www.sdu.dk/-/media/files/om_sdu/centre/c_isc/euprojekt/sivsce_wp1.pdf

⁴⁵ <http://www.aikido-szakszovetseg.hu/doc/lawonsport.pdf>

Ungaria a adoptat un model de legislație intervenționist. Organizațiile sportive su o serie de drepturi și responsabilități stipulate în legile sportului. Statul are responsabilitatea legală de a determina condițiile în care se pot practica sporturile organizate.

Capitolul IV al legii din 2004 se referă la sistemul financiar al sprijinului de stat pentru sport. Statul acordă sprijin financiar exercitării activității sportive așa cum este definit în legea bugetului. Suportul de stat este disponibil în cadrul contribuției normative și al contractului. Încheierea și executarea contractelor, monitorizarea conținutului acestora, vor fi reglementate dincolo de prevederile prezentului act prin legea privind regulile de funcționare a finanțelor publice.

Conform art 56 și 57 din lege, douăsprezece procente din impozitul pe jocurile de noroc de tip pariuri, 50 % din impozitul pe pariuri în sistemele de case de pariuri și toate impozitele pe pariuri sportive (TOTÓ) vor fi alocate asistenței sportive definite în legislație separată, și va fi înscris în capitolului bugetar al ministerului condus de ministrul însărcinat cu politica în domeniul sportului.

Ajutorul de stat poate fi acordat numai acelor

- a) fără datorii publice restante;
- b) cu un management financiar în conformitate cu cerințele legislative; și
- c) care au prezentat conturi pentru subvențiile primite anterior.

În sectorul sportului organizat, în Ungaria, a fost demarat un program special „Sport pentru persoanele în vârstă” ca proiect pilot menit să îmbunătățească activitățile fizice ale acestui grup de vârstă. A fost lansată o cerere de propuneri și 215 proiecte sunt sprijinite de guvern. Guvernul sprijină, de asemenea, 110 organizații care participă la programul privind pedometrele numit „Zece mii de pași”⁴⁶.

În ceea ce privește activitățile fizice și sportive neorganizate, guvernul finanțează un program numit „Uși deschise”, în cadrul căruia anumite spații sportive rămân deschise după programul oficial de lucru (seara și la sfârșitul săptămânii) pentru a permite familiilor, persoanelor care locuiesc în vecinătate etc. să practice sporturi. În plus, un program numit „La lumina lunii” are ca scop oferirea posibilității de a desfășura gratuit activități sportive seara și pe timpul nopții (de exemplu, tenis de masă) grupurilor de tineri care locuiesc în zone extrem de sărace. Cluburile care organizează aceste activități sunt sprijinite de guvern.

Educația fizică în cadrul programului școlar este eficientă în creșterea nivelului de activitate fizică și prin îmbunătățirea stării fizice, aceasta fiind și punctul de pornire de la care a fost demarată cooperarea cu educatorii din grădinițe, pentru care se organizează cursuri de formare și conferințe în vederea dezvoltării competențelor și cunoștințelor acestora cu privire la stilurile de viață sănătoase și active. Guvernul sprijină, de asemenea, publicarea de materiale de informare referitoare la învățământul preșcolar. Un al doilea obiectiv al acestui proiect este reprezentat de sensibilizarea părinților.

În 2010, sportul a fost declarat unul dintre ramurile strategice ale societății și economiei maghiare de către noul guvern ales. Legea privind sportul (2011) a consolidat participarea sportivă ca drept; „Toți oamenii vor avea dreptul la sport și acest drept este garantat de stat, indiferent dacă este vorba de sport competitiv, de petrecere a timpului liber, de sort de colegiu sau de universitate, de sport pentru persoanele cu dizabilități sau de menținerea sănătății”. În cadrul restructurării strategice a organizațiilor sportive, sunt puse în aplicare noi proceduri de finanțare și reînnoirea infrastructurilor sportive. În Ungaria, responsabilitatea guvernului național pentru sport este administrată de secretariatul de stat al sportului, care funcționează în cadrul Ministerului Capacităților

⁴⁶ http://ec.europa.eu/assets/eac/sport/library/policy_documents/eu-physical-activity-guidelines-2008_en.pdf

Umane. Secretariatul de stat coordonează activitățile sportive în cadrul guvernului ungar, în sfera civilă a sportului și pe forumurile naționale și internaționale. Acesta pregătește și coordonează reglementările legale și procedurile naționale și internaționale de acordare a granturilor. Secretariatul de stat negociază finanțarea guvernamentală pentru sport și o distribuie în sfera civilă. Supraveghează două organizații finanțate de stat, dar independente: Institutul Național de Sport și Centrele Naționale de Sport (restructurate în temeiul Legii privind sportul din 2011). În sectorul sportului din Ungaria, organizațiile civile, organizațiile private nonprofit și întreprinderile orientate spre profit pot funcționa și pot oferi servicii sportive. Legea din 2004 privind sportul definește cluburile sportive și întreprinderile sportive drept cele două forme organizaționale de bază ale subsistemului sportiv. În acest cadru, firmele sportive pot alege între mai multe forme juridice. Societățile cu răspundere limitată și grupurile de acționari sunt permise în sporturile de competiție, în timp ce în sportul de agrement sunt permise și comercianți individuali independenți și forme de societăți mixte, pe lângă forma clasică și tradițională a cluburilor sportive. Cluburile sportive și fundațiile sportive reprezintă sectorul nonprofit în domeniul sportului, dar companiile cu scop nelucrativ pot fi găsite și în cadrul sportului.

Cu toate acestea, cluburile sportive sunt unitățile tradiționale și de bază ale sectorului sportiv maghiar. Acestea pot fi constituite ca inițiative civile de către o asociație de zece persoane, în conformitate cu statutele sale legale și trebuie să fie înregistrate în instanța de judecată. Cluburile au conturi bancare proprii și sunt supuse plăților fiscale. Cluburile trebuie să aibă o adunare generală anuală, unde sunt aprobate rapoartele profesionale și financiare din anul precedent și bugetele pentru anul următor. Între aceste întâlniri, o comisie voluntară este responsabilă de funcționarea zilnică. În general, consiliile sunt conduse de un președinte și de membrii consiliului. Cele mai multe cluburi încearcă să numească persoane influente din punct de vedere economic sau politic în consiliile lor, cu speranța de a sprijini suplimentar programele lor. Legea privind sportul din 2004 a permis cluburilor să se reînregistreze ca societăți non-profit, astfel încât funcționarea cluburilor a devenit mai degrabă o afacere, folosind metode manageriale adoptate din sectorul privat. Acest proces a introdus, de asemenea, utilizarea personalului de conducere plătit în conducerea acestor "companii", înlocuind rolul de voluntar al președintelui clubului. Managerii plătiți sunt responsabili de sarcinile de gestionare zilnice și sunt implicați în planificarea strategică a clubului. În aceste instituții nou-formate, non-profit, munca voluntară în planificarea strategică și în activitatea zilnică este redusă. Voluntarii sunt implicați numai în evenimente naționale, internaționale sau mondiale. Începând cu 2011, amendamentele aduse Legii privind sportul au creat o structură în care sarcinile sunt grupate și alocate instituțiilor responsabile pentru a elimina responsabilitățile care se suprapun și pentru a crea un sistem transparent de susținere a finanțării, cu un control clar. Conform acestui act, Comitetul Olimpic Ungar (HOC) a fost desemnat ca organizație umbrelă neguvernamentală și a devenit responsabil pentru distribuirea tuturor fondurilor de stat pentru sport în cinci domenii-cheie: (i) sporturi olimpice, (ii) sport non-olimpic, (iii) sporturile studentești și universitare, (iv) sporturile de agrement și (v) sporturile pentru persoanele cu handicap. Toate federațiile sportive care reprezintă diferitele sporturi au fost structurate în cadrul diviziei respective în cadrul organizației HOC și au continuat să își organizeze sistemul competițional, echipele naționale, structura regională și membrii clubului, ca și înainte.

Organizațiile sportive primesc fonduri de la bugetul de stat și subvenții și au resurse proprii din donații, sponsorizare, evenimente și cotizatiile membrilor. Bugetul de stat este distribuit de HOC prin cele cinci ramuri menționate mai sus. Alocarea urmărește performanța de elită, succesul internațional și logica managementului talentelor, care oferă proporția dominantă de finanțare pentru sporturile olimpice și paralimpice și o mică

parte din resurse pentru sport pentru toate cauzele. Sporturile de agrement au beneficiat de 1,9% din totalul fondurilor sportive, în timp ce sportul universitar, sportul pentru persoanele cu handicap și sporturile non-olimpice au împărțit 25% din totalul finanțărilor sportive distribuite de HOC în 2011. În 2011, a fost introdusă o metodă de finanțare pentru "sporturile de echipa de spectacol" numita noua Schema de Sprijin Financiar (TAO). Acest lucru a permis companiilor private să acorde sprijin cluburilor, federațiilor, municipalităților, societăților nonprofit, companiilor, fundațiilor sau HOC în ceea ce privește cinci sporturi de echipă (fotbal, baschet, handbal, hochei pe gheață și polo pe apă) și beneficiază de o reducere de 19% pentru datoriile lor fiscale. Programele sportive sprijinite au fost obligate să vizeze sportul pentru copii sub 18 ani. Finanțarea poate fi utilizată pentru participarea la concursuri; salariile și formarea profesioniștilor din domeniul sportului; închiriere, reconstrucție și construcție de instalații; sau echipament sportiv. Federațiile sportive naționale au avut dreptul de a aproba conținutul sportiv al programelor sportive prezentate în cadrul acestei metode de finanțare.

În anul financiar 2011-2012 au fost depuse 1.550 programe de dezvoltare sportivă, în valoare de 900 de milioane de euro, dintre care 75% s-au referit la programele cluburilor și 25% la programele de federație. Majoritatea covârșitoare a fost în fotbal (69,9%), comparativ cu baschet (11,8%), handbal (7,9%), hochei pe gheață (6,3%) și polo pe apă (3,2%). Au primit sprijin 744 de oferte. Aceste sporturi au înregistrat o creștere de 41% a participării între anii 2001 și 2014. În plus, a fost lansat un nou program de finanțare a dezvoltării sportului, pe perioada 2014-2020, care a alocat resurse de finanțare de stat noi (aproximativ 3 milioane pe an) pentru 16 sporturi tradiționale de succes, de ex înot, canoe, înot, gimnastică, judo și lupte. Acest program a fost extins cu niveluri mai scăzute de finanțare pentru 18 sporturi non-olimpice, mai ales în aer liber. Ramura "sporturilor de agrement" încă nu dispune de soluții centrale de finanțare, care este asociată cu rate scăzute de participare la sport în țară. Deși participarea la evenimentele sportive de masă în timpul călătoriilor, ciclismului și înotului pe distanțe lungi a devenit mai populară, cetățenii cu vârsta peste 18 ani preferă sporturi individuale în timpul lor liber și practică sportul în afara oricărui cadru organizațional. Finanțarea din pariuri este canalizată și în sport. Amendamentele din 2011 la Legea sportului din 2004 stipulează distribuirea a 12% din veniturile fiscale provenite din loterii și 50% din veniturile fiscale din pariurile sportive, care sunt utilizate pentru finanțarea fotbalului, unde finanțarea este distribuită cluburilor membre de către federația națională de fotbal.

Datorită procesului de descentralizare ca urmare a schimbărilor politice, sportul a devenit o responsabilitate locală, municipală. Prin urmare, funcționarea cluburilor sportive a devenit în mare măsură dependentă de sprijinul acordat de municipalități și de administrațiile locale; ei au luat decizii privind alegerea sportului care urmează să fie sprijinit, împreună cu formele și cuantumul resurselor financiare furnizate. Legea din 2011 CLXXXIX privind municipalitățile locale formalizează această sarcină, deoarece stabilea ca sportul și sportul de agrement ca fiind una din zonele care urmează să fie sprijinite de municipalitățile locale. Cu toate acestea, există regulamente care reglementează amploarea și metodele de sprijinire a sportului. Modificările din Legea CLXXII din 2011 referitoare la Legea sportului din 2004 a reglementat în detaliu rolul administrațiilor locale în ceea ce privește sportul și a declarat, de asemenea, că resursele financiare centrale vor fi alocate pentru finanțarea sarcinilor legate de sport sub formă de subvenții. De asemenea, a asigurat armonizarea cu alte reglementări bugetare privind sportul și a dus la un mediu juridic mai reglementat în ceea ce privește sportul. Cu toate acestea, sprijinul financiar normativ acordat guvernelor locale a fost eliminat în amendamentele din 2011; prin urmare, sprijinul municipalităților față de organizațiile sportive nu este definit în mod legal. În consecință, sportul a devenit dependent de capacitățile financiare ale

municipalităților locale de a-l susține; în regiunile mai dezvoltate, sportul a câștigat o poziție mai avantajoasă, în timp ce regiunile cu putere economică redusă au avut mai puține resurse să investească bani în sprijinirea sportului. Considerația guvernelor locale și relația acestora cu sportul influențează sprijinul financiar alocat. În consecință, atitudinea liderilor municipali față de sport este un factor esențial în finanțarea și dezvoltarea sportului la nivel local chiar și astăzi. În orașele în care primarului îi place și sprijină sportul, atât facilitățile sportive, cât și programele sportive au devenit parte a strategiei orașului și au fost, de asemenea, folosite în marketingul urban; astfel, finanțarea lor a fost mai generoasă decât în locațiile în care conducerea orașelor nu a avut astfel de devotament față de sport.

Cu puține excepții, facilitățile sportive, în general, nu aparțin cluburilor sportive. Proprietatea asupra acestor facilități este atașată municipalităților sau statului. Funcționarea acestora este gestionată de companii deținute de municipalități sau de școli. În consecință, cluburile sportive sunt obligate să plătească chirie atunci când folosesc săli de sport sau terenuri care aparțin școlilor sau municipiilor. Problema facilităților sportive a fost susținută de programul TAO. În primul an de introducere, au fost construite mai mult de o sută de terenuri de fotbal pentru iarbă artificială, precum și arene pentru baschet și handbal, și patinoane pentru hochei pe gheață. În plus, s-au construit piscine pentru polo de apă. Întreținerea acestor spații municipale este susținută de fondurile pentru TAO, în condițiile în care cluburile pot solicita sprijin pentru închirierea facilităților. Reglementările legislative impun tuturor facilităților sportive nou-construite să aloce 20% din capacitatea de operare pentru uzul public, în special pentru sport în toate scopurile. Distribuția fondului municipal, în primul rând, nu este automată pentru cluburi; în al doilea rând, nu include toate cluburile; în al treilea rând, sprijină cea mai mare parte succesul de elită. Cluburile cu sportivi care reprezintă un sport cu potențial competițional la nivel național și internațional pot avea șanse mai mari de a primi finanțare, iar acest lucru va fi la niveluri mai ridicate. Majoritatea cluburilor nu primesc acest sprijin. Acele cluburi susținute pot primi o parte din bugetul lor anual, din care o parte va fi cheltuită pentru utilizarea facilităților sportive deținute de municipalități. Utilizarea banilor pentru finanțare este monitorizată îndeaproape. În cazurile în care clubul poate accesa venituri suplimentare prin furnizarea de servicii publice, finanțarea din anul următor poate fi redusă de către municipalitate⁴⁷.

⁴⁷ https://www.sdu.dk/-/media/files/om_sdu/centre/c_isc/euprojekt/sivsce_wp1.pdf